KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2021/2-3

NEK 2020

NYÁRI PROGRAMOK

BÖJTI MARATON

MUNKÁCSI GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZMEGYE
20 ÉVE 21 ÉV FORDULÓK

„A keresztény útja nem a siker ostromlása”
– Ferenc pápa a Hősök terén elmondott teljes beszéde

Fülöp Cezáreájában Jézus megkérdezi a tanítványaitól: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?” (Mk 8,29). Ez a kérdés sarokba szorítja a tanítványokat és fordulatot hoz számukra a mester követésében. Jól ismerték Jézust, nem voltak már kezdők, hiszen közel álltak hozzá, és tanúi voltak számos csodájának, ámulattal hallgatták tanítását, és mindenhová elkísérték. Mégis, nem úgy gondolkoztak még, mint Ő. Hiányzott még a döntő lépés, amely elvezet Jézus csodálásából Jézus követésére.

Az Úr ma is rászegezi a tekintetét mindannyiunkra és személyesen felteszi nekünk a kérdést: „Ki vagyok én valójában a te számodra?” Ki vagyok a te számodra? Ez egy olyan kérdés, amely mindannyiunktól nem csupán egy pontos választ vár el a katekizmus alapján, hanem személyes, életünkkel adható választ.

Ebből a válaszból születik meg a tanítványi kapcsolat megújítása. Ez három lépésben megy végbe a tanítványoknál, és mi is megtehetjük ezeket: Jézus hirdetése, döntés Jézussal, Jézus követése.

1. Jézus hirdetése. A kérdésre: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?” Péter válaszolt az egész csoport nevében: „A Messiás vagy”. Péter mindent elmond ezzel a néhány szóval, a válasz helyes, ám meglepő módon ezután a felismerés után Jézus „a lelkükre kötötte, hogy ne szóljanak róla senkinek” (30. vers). Miért ez a szigorú tiltás? Egészen pontos oka van: ha kimondjuk, hogy Jézus a Krisztus, a Messiás, pontos a megfogalmazás, de nem teljes. Mindig fenyeget a veszély, hogy az emberek és nem Isten elképzelése szerinti Messiást hirdetünk.

Ezért ettől a pillanattól kezdve Jézus elkezdi felfedni húsvéti identitását, azt, amelyet az Eucharisztiában fedezhetünk fel. Elmagyarázza, hogy küldetésének csúcspontja valóban a feltámadás dicsősége lesz, ehhez azonban át kell mennie a megalázó kereszthalálon. Ez azt jelenti, hogy Isten bölcsessége szerint fog mindez lezajlani, amely, ahogy Szent Pál mondja, „nem ezé a világé és nem is e világ fejedelmeié” (vö. 1Kor 2,6). Jézus hallgatást parancsol messiási identitásával kapcsolatban, de nem teszi ezt a rá váró kereszt vonatkozásában. Sőt, ahogy az evangélista feljegyzi, Jézus elkezdi „nyíltan” tanítani (Mk 8,32), hogy „az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad” (31. vers).

Jézusnak ez a megdöbbentő bejelentése minket is meghökkenthet. Mi is szeretnénk egy olyan Messiást, aki hatalommal rendelkezik, és nem egy keresztre feszített szolgát. Az Eucharisztia azért van előttünk, hogy emlékeztessen bennünket, kicsoda Isten.

Ezt nem szavakkal teszi, hanem kézzelfoghatóan, megmutatva, hogy Isten a megtört kenyér, a keresztre szegezett és másokért odaajándékozott szeretet. Sokféle ünnepléssel vehetjük körbe, de az Úr mindig ott marad, egy kenyér egyszerű formájában, és engedi, hogy megtörjük, szétosszuk és megegyük. Szolgává lesz azért, hogy üdvözítsen bennünket, meghal azért, hogy nekünk életünk legyen. Innen indul a második lépés.

2. A döntés Jézussal. Az Úr kijelentésére Péter tipikusan emberi reakcióval válaszol: amikor felsejlik a kereszt, a fájdalom perspektívája, az ember fellázad. És Péter, miután megvallotta, hogy Jézus a Messiás, megbotránkozik a Mester szavain, és igyekszik lebeszélni róla, hogy ezen az úton haladjon tovább. A kereszt sohasem divatos: napjainkban sem, de régen sem volt az. Ugyanakkor benső gyógyulást hoz.

A kereszt előtt üdvös küzdelem játszódik le bennünk, amint „az Isten szerinti gondolkodás” összeütközik az „emberi gondolkodással”. Az egyik oldalon ott van Isten logikája, amely az alázatos szeretet. Isten útja távol áll minden kényszertől, magamutogatástól és diadalittasságtól, mindig a másik javát keresi, egészen önmaga feláldozásáig. A másik oldalon viszont ott van az „emberi gondolkodás”, a világ logikája, amely ragaszkodik a megbecsüléshez és az előjogokhoz, a kedvező megítélést és a sikert keresi. Itt az számít, ki mennyire fontos és erős, mi vonzza több ember figyelmét, és hogy tud előnyt szerezni a többi emberrel szemben.

Pétert elvakítja ez a szemlélet, félrevonja Jézust, és szemrehányást tesz neki (vö. 32. vers). Velünk is megeshet, hogy „félretesszük” az Urat, a szívünknek egyik sarkába, de közben vallásosnak és jónak tartjuk magunkat, tovább járjuk a magunk szabta utat, és nem engedünk Jézus logikájának. Ő azonban velünk van ebben a belső küzdelemben, mert azt szeretné, ha az apostolokkal együtt az ő oldalára állnánk. Van Isten oldala és az emberek oldala. Nem abban áll a különbség, hogy ki vallásos, és ki nem. A lényegi különbség a valódi Isten és az énünk istene között van.

Mennyire messze áll Ő, aki csendben uralkodik a kereszt-

ten, attól a hamis istentől, akitől elvárjuk, hogy erővel uralkodjon és elhallgattassa ellenségeinket! Mennyire más Krisztus, aki egyedül a szeretettel áll elénk, mint e világ hatalmas, győzedelmes és ajnározott messiásai! Jézus megráz bennünket, nem elégszik meg a hitről szóló kijelentéseinkkel, azt várja,

hogy megtisztítsuk vallásosságunkat a keresztje előtt, az Eucharisztia előtt. Jót tesz nekünk, ha szentségimádást végzünk az Eucharisztia előtt, ha szemléljük, milyen törékeny az Isten. Szánjunk időt a szentségimádásra. Engedjük, hogy Jézus, az élő kenyér, kigyógyítson a bezárkózásból, megnyisson az osztozásra, feloldja merevségeinket és magunkba zárkózásunkat, hogy megszabadítson abból a bénító szolgaságból, amikor csak saját képünket védjük, és elvezessen oda, ahova ő akar.

Ezzel elértünk a harmadik lépéshez.

3. Jézus nyomában járni. „Távozz előlem, sátán!" (33. vers) – így téríti észhez Jézus Pétert egy erőteljes, szigorú parancscsal. Ám amikor az Úr megparancsol valamit, valójában ott van ő maga, és kegyelmével segít megtenni, amit kér. És Péter elfogadja a kegyelmet, és „tesz egy lépést hátra". A keresztény útja nem a siker ostromlása, hanem éppen azzal veszi kezdetét, hogy hátralépünk egyet, s ez megszabadít attól, hogy a középpontban legyünk, ki tudunk lépni középről.

Ekkor ismeri fel Péter, hogy a középpont nem az ő Jézusa, hanem az igazi Jézus. Bár elbotlik még később is, de megbocsátásról megbocsátásra egyre jobban felismeri az Isten arcát. És így eljut a Krisztus iránti terméketlen csodálattól addig, hogy valóban követi Krisztust.

Mit jelent Jézus nyomában járni? Azt jelenti, hogy járjuk az élet útját azzal a jézusi bizalommal, hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk. Ugyanazon az úton járunk, mint Mesterünk, aki szolgálni jött, és nem azért, hogy neki szolgáljanak (vö. Mk 10,45). Azt jelenti, hogy mindennap odalépünk testvéreinkhez. Az Eucharisztia indít erre bennünket, hogy érezzük: egy test vagyunk, amelyet megtörnek a többiekért. Kedves testvérek, engedjük, hogy a találkozás Jézussal az Eucharisztiában átalakítson bennünket, ahogyan átalakította a nagy és bátor szenteket, akiket tiszteltek, mint Szent Istvánt és Szent Erzsébetet is.

Csakúgy mint ők, mi se elégedjünk meg kevéssel: ne érjük be egy olyan hittel, amely csak a szertartásokból és az ismétlésekből él. Nyíljunk meg a megfeszített és feltámadt Isten botrányos újdonságára, aki megtört kenyérként életét adja a világért. Akkor örömben fogunk élni és örömet viszünk mindenhová.

Ez a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egy út végét jelenti, de legyen még inkább egy kiindulópont. Ha Jézus nyomában járunk, ez arra hív bennünket, hogy előre nézzünk, hogy befogadjuk a kegyelem átformáló ajándékát, és hogy mindennap újraébredjen bennünk a kérdés, amit Fülöp Cezáreájában az Úr feltett a tanítványainak: „Hát ti mit mondotok, ki vagyok?"

Ferenc pápa Úrangyala imádsága:

Kedves Testvérek!

Az Eucharisztia jelentése: „hálaadás", és ennek a szentmisének a végén, amely bezárja az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust és budapesti látogatásomat, szeretnék szívből köszönetet mondani.

Köszönöm a nagy magyar keresztény családnak, amelyet szeretnék magamhoz ölelni különböző rítusaival, történelmével, a katolikus és más felekezetekhez tartozó testvérekkel, akik valamennyien a teljes egység irányába haladunk.

Ennek kapcsán szívből köszöntöm Bartholomaiosz pátriárkát, testvéremet, aki megtisztel bennünket jelenlétével.

Külön köszönet szeretett püspök testvéreimnek, a papoknak, a szerzeteseknek és szerzetesnőknek és mindnyájatoknak, kedves hívek!

Külön köszönet mindazoknak, akik annyit fáradoztak ennek az eucharisztikus kongresszusnak és ennek a napnak a megvalósításán. Amikor újfent hálámat fejezem ki az engem fogadó állami és vallási vezetőknek, szeretném kimondani: „köszönöm" nektek, Magyarország nép!

A himnusz, amely végigkísérte a kongresszust, így szól hozzátok: „A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa, most is Krisztus jele légyen jobb jövődnek záloga". Ezt kívánom nektek: legyen a kereszt számotokra a híd a múlt és a jövő között. A vallásos érzés ennek a gyökereihez olyannyira kötődő nemzetnek az éltető nedve. De a földbe szúrt kereszt nemcsak arra indít bennünket, hogy jól gyökerezzünk meg, hanem a magasba is nyúlik és kitárja karjait mindenki felé. Arra hív, hogy ragaszkodjunk gyökereinkhez, de ne elégedjünk meg ezzel; hogy merítsünk a forrásból és adjunk inni mindazoknak, akik szomjaznak a mi korunkban. Azt kívánom nektek, hogy legyetek ilyenek: megalapozottak és nyitottak, mélyen gyökerezők és másokat tisztelők. Isten éltessen!

A missziós kereszt, ennek a kongresszusnak a szimbóluma ösztönözzön arra benneteket, hogy életetekkel hirdessétek az evangéliumot, amely megszabadít; annak jó hírét, hogy Isten végtelenül gyöngéden szeret minden embert. A mai szeretetre éhes világban ez az a táplálék, amelyre minden ember vágyik.

Ma nem messze innen, Varsóban avatják boldoggá az evangélium két tanúját: Stefan Wyszynski bíborost és Elżbieta Czackát, a Kereszt Szolgálóleányai Ferences Nővérek társaságának alapítóját. Két olyan személyt, akik közelről megismerték a keresztet: Lengyelország prímását, akit letartóztattak és elzártak, aki mindig bátor főpásztor volt Krisztus szíve szerint, az ember szabadságának és méltóságának szószólója; és Elżbieta nővért, aki igen fiatalon elvesztette látását, és egész életét teljesen a vakok szolgálatára szentelte. A két új boldog példája bátorítson minket arra, hogy a sötétséget fényre változtassuk a szeretet erejével.

Végezetül imádkozzuk el az Úrangyala imádságot azon a napon, amikor Szűz Mária nevét ünnepeljük. Régen ti, magyarok tiszteletből nem mondtátok ki Mária nevét, hanem úgy szólítottátok meg, mint a királynét. A „Boldogasszony, régi nagy pátrónátok" kísérjen és áldjon meg benneteket! Áldásom innen, ebből a nagy városból szeretne mindenkit elérni, főként a gyermekeket és a fiatalokat, az időseket és a betegeket, a szegényeket és a kirekesztetteket. Veletek és értetek mondom: Isten áldd meg a magyart!

Szabó Konstantin tanúságtétele a NEK-en:

Ahol szeretet van, ott van a jövő

Szabó Konstantin kárpátaljai görögkatolikus pap édesapját a szovjet diktatúra idején hite miatt elhurcolták, pap nagybátyját a nyílt utcán lőtték le. Őt magát titokban szentelték fel, első nyilvános szertartását 1989-ben vezethette. Jelenleg sislóci káplán, a koncházi magyar és szláv hívek lelkipásztora. Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hétfői napján tett tanúságot.

„Istenfélelemmel, hittel és szeretettel közeledjetek! Így hívja a pap a bizánci szent liturgiában a híveket a szentáldozásra. Ezekre van szükségem, ebben kell élnem, ha a krisztusi tanításnak akarok eleget tenni" – kezdte tanúságtételét Szabó Konstantin. A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye többszörös jubileumot ünnepel idén. Az ungvári unióra 375 éve került sor, az egyházmegyét 250 éve kanonizálták, de idén emlékeznek meg Romzsa Tódor püspök boldoggá avatásának 20. évfordulójáról is.

„Jézus Krisztus azt mondta, legyen egy nyáj és egy pásztor. Elődeink valamikor eltértek ettől, ezt hozta helyre az unió. Egyházmegyénket 77 évvel ezelőtt újból próbára tette az isteni gondviselés, hiszen a szovjet hadsereg megszállta Kárpátalját" – idézte fel Szabó Konstantin. A diktatúra elsődleges feladatai közé tartozott, hogy a területet a szovjet birodalomhoz csatolják. Ennek során szembesültek azzal a ténnyel, hogy itt a munkácsi egyházmegye a meghatározó, hiszen félmillió hívőt számlált, fejlett iskolarendszerrel, termőföldekkel és szervezett gazdasággal rendelkezett. A szovjetek a munkácsi egyházmegyét is be akarták tagolni az orosz ortodox egyházba. 1947-ben Nyikita Hruscsov (akkor az ukrán kommunista párt vezetője) utasítására Sztálin engedélyével Romzsa Tódor püspököt meggyilkolták: egy balesetnek álcázott támadás után a kórházban követtek el ellene merényletet. A papság és a hívek ettől csak még elszántabbak lettek. Bár a templomokat erőszakkal elvették, a lelkipásztorok működését pedig rendeletekkel nehezítették, sokáig egyikük sem állt át. A helyzetük azért sem volt egyszerű, mert a papcsaládokban 368 gyerek nevelkedett.

1949-ben elkezdődött az egyházmegye felszámolása. A több mint 300 pap közül 127 hitvalló és 30 vértanú lett. Végül 132 pap írta alá az átállást, és 41 kezdte meg az egyházmegye katakombaszerű szolgálatát. Sok pap került a Gulágra – köztük Szabó Konstantin édesapja is –, megalázó munkát kellett végezniük, de hűek maradtak hitükhöz és jelesre vizsgáztak emberségből. A kényszermunkára hurcolt és üldöztetést szenvedett Ortutay Elemér görögkatolikus pap szavaival:

Valami csodálatos erő költözött belénk, mert nem féltünk a jövőtől. Testünket megtörték, de a lelkünk erős maradt, templomainkat elvették, de hitünk nem fogyatkozott meg.

Az egyházmegye negyven évig működött illegalitásban. A püspököket és a papokat titokban szentelték fel, pasztorális tevékenységüket a civil munkájuk mellett folytatták, zárt ajtók mögött kereszteltek – nem egyszer még a párttitkár vagy a KGB-tiszt gyerekét is.

A kárpátaljai görögkatolikus egyházat 1989-ben legalizálták, ennek ellenére senki nem kért bocsánatot tőlük, az egyházmegyét nem rehabilitálták, az ingatlanokból alig kaptak vissza valamit, a 440 templomból csak 117-be térhettek vissza. Jelenleg 291 templomuk van, és 30 épül. Az egyházmegyében 270 pap működik és 29 szerzetes szolgál. Tavaly az egyházmegyében 1767 elsőáldozó volt. A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegyéhez tartozik a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület, melyet Szemedi János püspök 1996-ban hozott létre. Itt a hívek hármas kisebbségben élnek: magyarok a 40 milliós Ukrajnában, görögkatolikusok a pravoszláv tengerben és magyar ajkú hívek a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye kötelékében.

Az egyházkerületben 45 egyházközség van, a 40 templom mellett kettő új épül. A kerületben 17 pap szolgál, 9 kispap készül a hivatására. Sok szervezetük van, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban

180 diák tanul, de több óvodában is jelen vannak. A tervek között szerepel egyetemi kollégium, több óvoda, ifjúsági üdülőközpont, öregotthon, karitászközpont létesítése; az iskolarendszer bővítése, valamint a templomok felújítása. Szabó Konstantin külön megköszönte néhai Bacsóka Pál és Pregun István atyák, valamint Erdő Péter bíboros, prímás, Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek, metropolita és Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök segítségét.

A múlt kötelez. A politikába belebonyolódó papok működésével nem büszkélkedhetünk, de a hitvalló papok sorának tanúságtétele máig követendő példa. Az ellenség ma is ugyanaz: a sátán, aki meg akar osztani, el akar téríteni Istentől, aki az egyetemes értékek felszámolásával egy feje tetejére állított társadalmat akar létrehozni. – hangsúlyozta Szabó Konstantin. – A liturgián a pap felszólítja a híveket: „Közeledjetek!" Sajnos a járvány idején nem volt, aki közeledjen. Nagy fájdalom volt ez, hiszen az Oltáriszentség tartja meg az Egyházat.

A jövőről szólva a kárpátaljai görögkatolikus lelkipásztor kiemelte, fontos lenne, hogy Ukrajnának olyan kormánya legyen, mely partnerként tekint az Egyházra, mely észreveszi, hogy az Egyház erkölcsre, hitre és jóra neveli az embereket. „Istenfélelem nélkül a kárhozatba irányítjuk jövőnket. Ahol szeretet van, ott van a jövő." Ebben nagy segítséget nyújt a szentségi élet. „368 gyerek volt a hitvalló családokban. Én egy vagyok közülük. Az ő nevükben szóltam." Szabó Konstantin tanúságtételét a Szent Liturgia szavaival zárta: „Krisztus Istenünk, ki magad vagy a törvény és a próféták teljessége, ki végrehajtottad Atyád egész üdvgondozását, töltsd be örömmel és vígsággal szívünket."

Szerző: BARANYAI Béla,
Magyar Kurír

Önkéntesség az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, Budapesten

2021. szeptember 5-12 között került megrendezésre az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Budapesten. Az eucharisztia szó jelentése hálaadás. Az Eucharisztikus Kongresszus célja az oltáriszentség iránti tisztelet elmélyítése.

Isten kegyelméből és Egressy Márton atya szorgos és türelmes közreműködésével önkéntes lehettem a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson. A nyitómisén, a Hungexpo 5 napi programján s a pápai záró misén vehettem részt. S bár önkéntes szolgálatra jöttem, sokat meríthettem a tanításokból és tanúságtételekből. Ott voltam az általam mélyen tisztelt Szabó Konstantin atya tanúságtételén. Szolgálata elején gyakran vett részt Szent Liturgián a Tiszaújlaki Görögkatolikus Egyházközségben. Ő vezette az első gyalogos zarándoklatot Máriapócsra. Büszke voltam rá, hogy ilyen kis régió képviselőjeként szólhatott. Vele sírtam, miközben felvázolta a sok-sok szenvedést, ami papjainkat érte. Másnap hasonló szenvedésekről számolt be Louis Raphaël Sako bagdadi érsek, aki az iraki és szíriai szomorú eseményekről mesélt. De több ország tanúságtevői szóltak hasonló helyzetről. Minderre talán a 3. napon jött a válasz "Ha a szívekben nem történik változás, az emberek közötti béke örökre álom marad. A nemzetek közötti békét mindaddig veszély fenyegeti, amíg minden ember el nem kezdi Krisztust szolgálni. A szív megtérése nélkül a béke veszélyben lesz." Erről tettek tanúbizonyságot a Cenacolo közösség képviselői is. Ők azt vallják, hogy csak az a szeretet, ami eléget, elolvaszt, csak ez elég ahhoz, hogy jó dolgokat tégy és a legreménytelenebb helyzetből is talpra tudj állni. Felemelőek, örömtelik voltak a Böjte Csabával, dr. Csókai Andrással, Dolhai Attilával való találkozások, a szentmiséken való részvétel, a közösségek szentségimádása.

Az Eucharisztikus Kongresszus napjai a következő témákra voltak felosztva: öröm, jóság, békesség, türelem, remény, hit, hűség, szeretet. S ezt mind visszavezették az Eucharisztia lényegére-„Minden forrásom belőled fakad.(87. zsoltár)"

Tudom, hogy nem vagyok képes és felkészült egész mélységében megérteni és befogadni, ami ott elhangzott, s még sok idő kell, hogy sokszorosan újra hallgatva tudjak tanulni belőle s továbbadni a hallottakat. Azonban újabb csoda történt az életemben: azért mentem, hogy adjak és én kaptam hihetetlen gazdagságot, amit meg sem érdemlek. Áldott legyen az Úr, aki lehajolt hozzám, felemelt, megerősít és hordoz engem.

LŐRINC Katalin, Tiszaújlak

Ferenc pápa üzenete a hivatások 58. világnapjára

Húsvét negyedik vasárnapja a hivatások világnapja. A Szentatya hagyományosan üzenetet intéz a papokhoz, szerzetesekhez és minden hívőhöz ezen a napon. Az alábbiakban közöljük Ferenc pápa a hivatások 58. világnapjára írt üzenetét, „Szent József: a hivatás álma" címmel.

Kedves Testvérek!

Az elmúlt év december 8-án, annak alkalmából, hogy százötven évvel ezelőtt nyilvánították Szent Józsefet az egyetemes Egyház védőszentjévé, egy különleges, neki szentelt év kezdődött el (vö. az Apostoli Penitenciária 2020. december 8-i határozata). Részemről a Patris corde apostoli levelet azzal a céllal írtam meg, hogy „növelje szeretetünket e nagy szent iránt" (Patris corde apostoli levél, befejezés). Szent József rendkívüli alak, ugyanakkor „mindegyikünk emberi helyzetéhez is nagyon közel áll". Szent József nem keltett feltűnést, nem rendelkezett különleges karizmákkal, és különlegesnek sem tűnt a vele találkozók szemében. Nem volt híres, és nem is vetette magát észre: az evangéliumok egyetlen szavát sem közlik. A hétköznapi életén keresztül mégis valami rendkívüli dolgot ért el Isten szemében.

Isten a szívet nézi (vö. 1Sám 16,7), és Szent Józsefben felismerte az atyai szívet, amely a napi rutin közepette képes életet adni. A hivatásoknak ugyanis ez a célja: mindennap életet adni és megújítani. Az Úr atyai és anyai szíveket szeretne megformálni: nyitott, nagy kezdeményezésekre képes szíveket, melyek nagylelkűek az önátadásban, együttérzőek a szorongások csillapításában, és rendíthetetlenek a remények megerősítésében. A papságnak és a megszentelt életnek nagy szüksége van ezekre a tulajdonságokra, különösen ma, a járvány okozta kiszolgáltatottság és szenvedések idején, amely a jövőt és az élet értelmét illetően bizonytalanságot és félelmet keltett. Szent József szelíden találkozik velünk, mint egy „szomszédból való szent", ugyanakkor határozott tanúbizonysága vezethet bennünket utunkon.

Szent József három kulcsszót mutat fel minden ember hivatása előtt. Az első az álom. Minden embernek az az álma, hogy életében megvalósítsa önmagát. Joggal táplálunk nagy reményeket és várakozásokat, melyeket mulandó célok – a siker, a pénz és a szórakozás – nem tudnak kielégíteni. Ha arra kérnénk az embereket, hogy egyetlen szóval fejezzék ki életük álmát, nem lenne nehéz elképzelni a választ: „szeretet". A szeretet értelmet ad az életnek, mert felfedi annak titkát. Valóban csak akkor van életünk, ha megosztjuk; csak akkor birtokoljuk igazán, ha nagylelkűen továbbadjuk. E tekintetben Szent Józsefnek sok mondandója van számunkra, mert az álmok által, melyekkel Isten inspirálta, ajándékká tette életét.

Az evangéliumok négy álomról tudósítanak (vö. Mt 1,20; 2,13.19.22). Isten hívásai voltak, de nem volt könnyű elfogadni őket. Minden álom után Józsefnek meg kellett változtatnia terveit, és kockáztatnia kellett, feláldozva saját terveit azért, hogy annak az Istennek a titokzatos terveit követhesse, akire teljesen rábízta magát. De feltehetjük magunknak a kérdést: „Ugyan mi az az éjszakai álom, amelyben ennyire meg kellene bíznunk?" Bár az ókorban fontosnak tartottak az álmokat, az élet konkrét valóságával szemben mégiscsak csekélységek voltak. Szent József mégis habozás nélkül hagyta, hogy álmai vezéreljék. Miért is? Mert szíve teljesen Isten felé irányult; készséges volt. Éber „belső füle" számára egy apró jelzés is elég volt arra, hogy felismerje Isten hangját. Ez a mi hivatásunkra is igaz: Isten nem szereti magát látványosan feltárni, szabadságunkat megsérteni. Gyengéden közli velünk terveit, nem vakít el káprázatos látomásokkal, hanem csendesen fordul szívünk felé, közelít felénk, gondolataink és érzéseink által szól hozzánk. Ily módon, amint Szent Józseffel tette, nagy és meglepő távlatokat tár elénk.

Józsefet álmai valóban olyan élményekhez vezették, amelyekről soha nem is álmodott volna. Az első álom megzavarta jegyességét, de a Messiás atyjává is tette őt; a második miatt Egyiptomba menekült, de megmentette családja életét. A harmadik álom megjövendölte szülőföldjére való visszatérését, a negyedik álom ismét tervváltoztatásra késztette, hogy visszavezesse őt Názáretbe, oda, ahol Jézusnak el kellett kezdenie hirdetni Isten országát. Mindezen viszontagságok közepette az Isten akaratának követésére irányuló bátorsága győztesnek bizonyult. Ez történik a hivatásban is: Isten hívása mindig arra ösztönöz bennünket, hogy megtegyük az első lépést, hogy átadjuk magunkat, hogy előre haladjunk. Kockázat nélkül nincs hit. Csak ha az ember bizalommal telve a kegyelemre hagyatkozik, ha félreteszi programjait és kényelmét, akkor mond igent Istennek. És minden „igen" gyümölcsöt hoz, mert egy nagyobb terv részévé válik, amelynek mi csak részleteit ragadjuk meg, de amelyet az isteni Művész ismer és megvalósít, hogy minden élet remekművé váljék. Ebben a tekintetben Szent József kiemelkedő példa Isten terveinek elfogadására. Elfogadása azonban tevékeny elfogadás volt: soha nem le-mondó vagy megadó: József „nem egy passzívan beletörődő ember. Vezető szerepe bátor és erős." (Patris corde apostoli levél, 4). Kívánom, hogy tudjon mindenkit se-

gíteni, különösen a fiatalokat tudja segíteni, hogy döntésükben valóra váltsák Isten rájuk vonatkozó álmait; ébressze fel bennük a vállalkozó szellemet, hogy „igent" mondjanak az Úrnak, aki mindig meglep és soha nem okoz csalódást.

Egy második szó is fémjelzi Szent Józsefnek és hivatásának útját: a szolgálat. Az evangéliumokból kitűnik, hogy József teljesen másokért és soha nem önmagáért élt. Isten szent népe a legtisztább hitvesnek nevezi, feltárva azt, hogy képes arra a szeretetre, ami semmit nem tart meg magának. Azáltal, hogy a szeretetet a birtoklás minden formájától megszabadította, nyitottá vált egy még gyümölcsözőbb szolgálatra. Szeretetteljes gondoskodása nemzedékeket ölel át; figyelmes őrködése az Egyház védőszentjévé tette. József a boldog halál védőszentje is, mert meg tudta testesíteni az élet önátadó értelmét. Szolgálata és áldozata azonban csak azért volt lehetséges, mert egy nagyobb szeretet hordozta őket: „Minden igazi hivatás önmagunk odaajándékozásából születik, ami az egyszerű áldozatvállalás érett formája. A papi hivatásban és a megszentelt életben is ilyen érettségre van szükség. Ahol egy hivatás, legyen az házas, cölebsz vagy szűzi hivatás, nem éri el az önajándékozás érettségét, hanem megáll a pusztán áldozati logikánál, akkor ahelyett, hogy a szeretet szépségének és örömének a jele lenne, félő, hogy a boldogtalanság, a szomorúság és a csalódottság kifejezésévé válik" (uo., 7.).

Szent József számára a szolgálat – mint az önátadás konkrét kifejeződése – nem egyszerűen egy távoli eszmény volt, hanem a mindennapi élet szabályának számított. Arra törekedett, hogy megtalálja és előkészítse a szállást, ahol Jézus megszülethetett; mindent megtett, hogy Jézust megvédje Heródes haragjától, sietve Egyiptomba ment; azonnal visszatért Jeruzsálembe, hogy megkeresse az elveszett Jézust; dolgozva támogatta családját, még idegen földön is. Röviden szólva alkalmazkodott a különböző körülményekhez egy olyan ember magatartásával, aki nem veszíti el bátorságát, ha az élet nem úgy alakul, ahogyan ő szeretné, annak az embernek a készségével, aki azért él, hogy szolgáljon. József ebben a szellemben fogadta el élete során a számos és gyakran váratlan utazást: Názáretből Betlehembe a népszámlálás végett, majd Egyiptomba és ismét Názáretbe, és minden évben Jeruzsálembe. Minden alkalommal kész volt arra, hogy panaszkodás nélkül szembenézzen az új körülményekkel, mindig kész volt kezet nyújtani a helyzetek megoldásában. Mondhatjuk, hogy ő volt a földön a mennyei Atyának a földi Fia felé kinyújtott keze. József ezért válhat minden hivatás példaképévé, akik arra vannak híva, hogy az Atya szorgos, gyermekei felé kinyújtott kezei legyenek.

Szívesen gondolok tehát Szent Józsefre, mint Jézus és az Egyház védelmezőjére, és úgy mint a hivatások védelmezőjére. A szolgálat iránti készségéből fakad ugyanis az oltalmazásra való törekvése. Az evangélium azt mondja, hogy „József fölkelt, s még akkor éjszaka fogta a gyermeket és anyját" (Mt 2,14), kifejezve ezzel is készségét és családja iránti elköteleződését. Nem vesztegette az idejét arra, hogy a nem sikerült dolgokon bosszankodjon, hogy teljesen a gondjára bízottakra figyelhessen. Az ilyen éber és figyelmes törődés jele egy beteljesült hivatásnak, tanúsága egy olyan életnek, amelyet Isten szeretete érintett meg. Milyen szép példát adunk a keresztény életre, amikor nem ambícióinkat követjük szakadatlanul, és nem bénít meg a régmúlt idők utáni vágyakozás, hanem azzal törődünk, amit az Úr az Egyház által reánk bízott! Isten ekkor reánk árasztja Lelkét és teremtő erejét; és éppúgy csodákat visz végbe rajtunk, mint Józsefen.

Isten meghívása mellett – mely legnagyobb álmainkat betölti –, és válaszunk mellett – mely a nagylelkű szolgálatban és figyelmes gondoskodásban valósul meg –, van egy harmadik szempont, amely Szent József életét és a keresztény hivatást jellemzi, s a mindennapokat meghatározza: ez pedig a hűség. József az „igaz ember" (Mt 1,19), aki mindennap kitartóan Istennek és az ő terveinek csendes szolgálatában áll. Életének egy különösen nehéz pillanatában „eltöpreng" (vö. Mt 1,20). Eltöpreng, mérlegel: nem hagyja, hogy eluralkodjon rajta a sietség, nem enged a kísértésnek, hogy kapkodva hozzon döntést, nem ösztönszerűen vagy a pillanat hevében cselekszik. Ehelyett türelmesen eltöpreng a dolgokon. Tudja, hogy az élet a fontos döntésekben való állandó hűségre épül. Ez tükröződik abban a türelmes és csendes kitartásában, amelyet alázatos asztalosmesterként is tanúsított (vö. Mt 13,55). Ez a maga idejében nem ihlette meg a krónikákat, még-is számtalan apa, munkás és keresztény mindennapjait inspirálta évszázadokon át. A hivatás ugyanis – akárcsak az élet – a mindennapi hűségben válik éretté.

Hogyan tápláljuk ezt a hűséget? Isten hűségének fényében. Az első szavak, amelyeket Szent József álmában hallott, arra szólították fel, hogy ne féljen, mert Isten mindig hűséges ígéreteihez: „József, Dávid fia, ne félj!" (Mt 1,20). Ne félj: az Úr ezeket a szavakat hozzád is intézi, kedves nővérem és fivérem, valahányszor – bár bizonytalankodás és tétovázás közepette – visszatarthatatlan vágyat érzel arra, hogy életedet átadd neki. Megismétli ezeket a szavakat, amikor – bárhol is vagy, akár próbatételek és félreértések közepette – mindennap azért küzdesz, hogy az ő akaratát kövesd. Ezek olyan szavak, amelyeket újra és újra felfedezel, amikor hivatásod útján első szerelmedhez visszatérsz. Ezek a szavak refrénként kísérik azokat, akik – Szent Józsefhez hasonlóan – hűségükkel mindennap igent mondanak Istennek.

Ez a hűség az öröm titka. Egy liturgikus himnusz a názáreti otthonban uralkodó „tiszta örömről" beszél. Ez az egyszerűség öröme, az az öröm, amelyet naponta tapasztalnak meg azok, akik az igazán fontossal törődnek: a hűséges közelség Istenhez és felebarátunkhoz. Milyen jó lenne, ha ugyanez az egyszerű és ragyogó, józan és reményteljes lég-kör járná át szemináriumainkat, szerzetes intézményeinket és plébániáinkat! Ezt az örömet kívánom nektek, kedves testvérek és nővérek, akik nagylelkűen Istent tettétek életetek álmává, hogy őt szolgáljátok rátok bízott testvéreitekben, hűségben, amely már maga is tanúságtétel az elfelejtett döntések és a múló érzelmek korában, melyek tovatűnnek anélkül, hogy örömet hagynának maguk után. Szent József, a hivatások védelmezője kísérjen benneteket atyai szívvel!

Kelt Rómában, a Lateráni Szent János-bazilikában, 2021. március 19-én, Szent József főünnepén.

Ferenc

Forrás: katolikus.hu

A legsokatmondóbb ima fiatal anyaként

Lehet, hogy a kicsi gyermekek szülei nem képesek szakadatlanul imádkozni, de Isten akaratának elfogadása ezekben a pillanatokban a legnagyobb áldozat, amelyet felajánlhatnak Neki.

Az egyik első dolog, amire rájöttem a gyermekvállalás után, az volt, hogy az imaéletemnek meg kell változnia. Négy igazán aktív kicsivel nem tudok egy pillanatra beugrani a kápolnába, vagy hosszú, nyugodt reggeleket tölteni a Szentírás olvasásával.

De ez a hirtelen változás nem azt jelenti, hogy a szülő már képtelen lelkileg fejlődni, vagy nincs ideje többet imádkozni. Valójában ennek az ellenkezője is igaz lehet:

A trükkös rész ezeknek a lehetőségeknek a megragadása, amelyek szinte mindig nemkívánatos formában jelentkeznek.

Talán a szellemi fejlődés titka egyszerűbb és nehezebb egyszerre, mint gondolnánk. A válasz abban rejlik, hogy **teljes mértékben elfogadjuk Isten akaratát egy adott pillanatban**, még akkor is, ha az Ő döntése nem az, amit mi magunk választottunk volna.

Láttam, hogy más anyák ezt az elképzelést a „jelen pillanat szentségének" írják le. Nemrégiben rájöttem, hogy milyen nehéz befogadni ezt a hozzáállást, de azt is, hogy milyen érték van az erre való törekvésben.

A múlt héten három nagyobb gyerekem játékkal volt elfoglalva, miközben a legkisebb baba szunyókált. Az imádkozás egyik legjobb módja számomra az, hogy egy alkalmazáson keresztül lejátszom a rózsafüzért és együtt mondom az imát a hanggal, miközben végzem a napi teendőket.

Végül – gondoltam – békében imádkozom egy egész rózsafüzért. Ez vágyálomszerűnek bizonyult.

Egymás után minden gyerekem bejött valami miatt hozzám, és félbeszakították az imádsági kísérletemet. Az egyik vizet, egy másik harapnivalót akart; aztán az egyiknek segítségre volt szüksége a mosdó használatához, egy másik pedig játékot keresett; aztán ketten harcba kezdtek, és meg kellett őket nyugtatnom.

Ez folytatódott, minden megszakítással szüneteltettem az imámat és a munkámat, hogy a gyermekeim szükségleteire figyeljek.

A harmadik vagy negyedik megzavarás után kezdtem ingerült lenni. Nem lehetne egy kis időm magamra, hogy legalább a rózsafüzért el tudjam imádkozni? Miért engedi Isten, hogy ezek a gyerekek folyamatosan engem zavarjanak végtelen kéréseikkel?

Aztán eszembe jutott egy homília, amelyet évekkel korábban hallottam. A pap a legjobb tanácsokat adta nekem, amelyeket valaha hallottam: egy anya elmerenghet zajos otthonában, amikor gyermekei folytonos megzavarásait úgy látja, mint **felszólítást Isten akaratának teljesítésére:**

A kisgyermekek igényei biztosítják egy anyának azt, amit Szent Bernát, a szerzetesek egyik nagy építésze „kolostori harangnak" nevezett. Minden kolostornak van egy harangja. Bernát a szerzetességre vonatkozó szabályainak megírásakor elmondta felebarátainak, hogy **valahányszor megszólal a szerzetesi harang, abba kell hagyniuk, bármit is csinálnak, és azonnal el kell menniük az adott feladatot teljesíteni** (ima, étkezés, munka, tanulás, alvás). Elvárta tőlük, hogy azonnal reagáljanak... nem azért, mert ők azt akarják, hanem azért, mert akkor van az ideje az adott feladatnak, *és az idő nem a tiéd, hanem Istené.*

Ennélfogva a gyermekeket nevelő anya akarata ellenére kénytelen folyamatosan szívét nyújtani. Éveken

át, miközben gyermekeket nevel, soha nem az ő ideje, a saját szükséglete áll az első helyen.

Napközben sokszor hallja a szerzetesi harangot, és néha a feladatok közepén abba kell hagyni a dolgokat, és válaszolnia kell gyermekeinek, nem azért, mert ő azt akarja, hanem azért, mert éppen ennek van itt az ideje.

Amint felidéztem ezt az életet megváltoztató homíliát, megvilágosodtam. A rózsafüzér megszakítás nélküli imádkozása gyönyörű lenne, de Isten nem akarta, hogy ezt tegyem abban a pillanatban. Isten azt akarta, hogy bármi más előtt foglalkozzak a gyermekeimmel és vigyázzak rájuk.

Még akkor is, ha aznap nem tudtam elimádkozni a teljes rózsafüzért, még nagyobb áldozatot tudtam felajánlani Istennek: **választhattam, hogy türelemmel és szeretettel válaszolok minden alkalommal, amikor félbeszakítanak.**

Bárcsak elmondhatnám, hogy mindig eszembe jut ez a lecke; bárcsak mindig türelemmel válaszolhatnék! Természetesen nem így van. De tudom, hogy valahányszor úgy döntök, hogy békésen válaszolok a „kolostori harangjaim" megszakításaira, Istennek adom a legsokatmondóbb imát, amelyet életem ezen szakaszában tehetek.

Ez az imádság több erőfeszítést igényel, mint bármi más, amit most Istennek adhatnék. Ez egy áldozat, amelyet számtalan anya hoz minden nap, időt és energiát befektetve.

Mégis, Isten látja ezt a folyamatos önmegtartóztatást, és tudom, hogy ezek az erőfeszítések, amelyeket az anyák a családjuk érdekében tesznek, soha nem lesznek feledve és mindig megérik a fáradtságot.

Forrás: Aleteia, UJHELYI Dóra

PŐSZE Roland: Elmélkedések az evangéliummról

UTAK ÉS LEHETŐSÉGEK

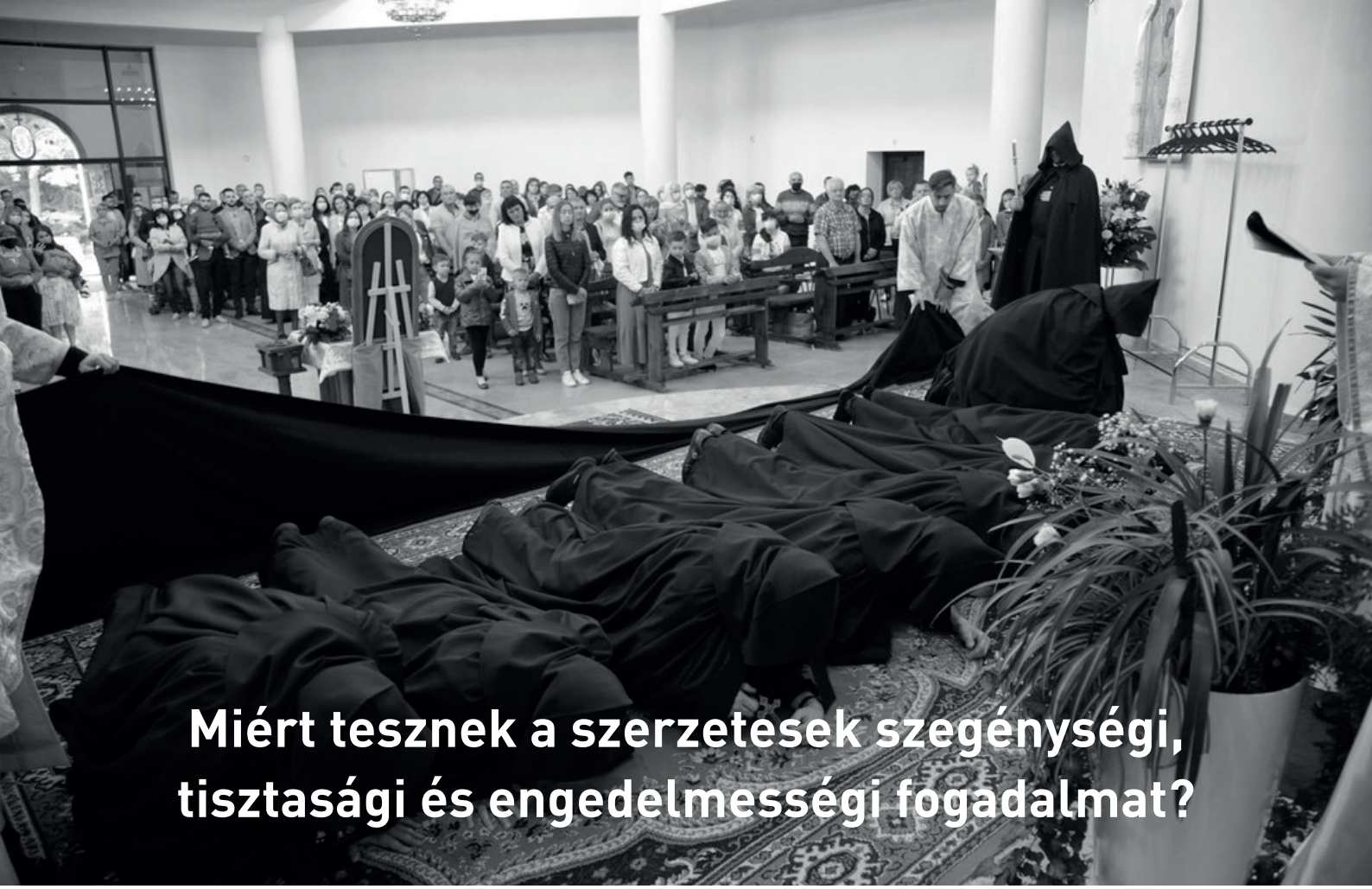

„Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül támad fel valaki, annak sem hisznek." (Lk 8,44)

Az emberi életünkben számtalan úttal és lehetőséggel találkozunk. Választhatunk, hogy hová tartunk, kit vagy mit tartunk követendő példának. Az embert szabad akarata sokszor nyugalommal tölti el, arra gondolva, hogy mindent ő irányít. Egy olyan világban élünk, ahol mindenki szeretné a saját útját járni, a saját döntéseit és elképzeléseit megvalósítani, s mindenáron bebizonyítani azt, hogy amit eltervezett, azt eléri. Azonban ezek a tervek vannak, hogy nem tervek szerint sikerülnek és az embert egy másik élettérre vezetik, ahol az egyedüllét, magányosság súlya ellehetetleníti a helyes úton való maradást. Életünk cselekedeteit hozzá kell igazítani Krisztus tanításához, Isten törvényeihez. Előre tekintve, életünk legfőbb céljára, az üdvösségre. Ezért fontos, hogy a mindennapi jócselekedetek felülemelkedjenek a rossz cselekedeteken. Jézus szavai ezt akarják megerősíteni: *„...akik jót cselekedtek, az élet föltámadására, akik pedig gonoszat cselekedtek, az ítélet föltámadására." (Jn 5,29)* Lépésről-lépésre előrehaladni az Isten felé vezető úton. Megtenni a jót és kerülni a rosszat.

Meg kell értenünk és rá kell döbbennünk tehát, hogy Isten parancsai nem ellenünk, hanem értünk vannak. Ne gátolni szeretnének bennünket, hanem megvédeni. Azonban az ember gyakran csak a gátat látja, az igazából őt megvédő törvénytől. Egy olyan falat látunk magunk előtt, ahol nem tudjuk érvényesíteni akaratunkat, ahol gátakba ütközünk és nem élhetünk úgy ahogy szeretnénk. Jézus azonban nem azt mondja, hogy nem éljünk úgy, ahogyan szeretnénk, hogy ne valósítsuk meg életünk álmait, hanem annyit mond, hogy hallgassunk az ő tanítására, mert minden cselekedetünknek súlya és következménye van. Veszélyeztet bennünket az elbukás, az útról való letérés. Krisztust mindennap keresnem kell. Az Ő törvényeit ma is meg kell tartanom, hogy elnyerjem a „győzelem koszorúját" az örök életben. *„Ti keressétek először Isten országát s annak igazságát, és ezeket is mind megkapjátok." (Mt 6,33)*

Az emberi közösségekben sok lehetőség adódik, mind a kiteljesedésre, mind az elbukásra. Kit követek? Kire hallgatok? Melyik utat választom? „Megkérdeztek egyszer egy istenfélő embert, hogy milyen módon tudott megmaradni az engedelmesség útján a Megváltó követésében. Ezt válaszolta: Hallottam Jézus Krisztus hívó szavát, utána indultam, Ő elfogadott, és azóta sohasem mondta, hogy távozzam el..." Milyen egyszerűnek tűnik, de mennyire nehéz sokszor megvalósítani. Krisztusra érdemes hallgatni! Érdemes Őt követni! Jézus mondja: *„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága." (Jn 8,12)*

Miért tesznek a szerzetesek szegénységi, tisztasági és engedelmességi fogadalmat?

Ezek a fogadalmak nem csupán az áldozat vállalását jelentik, hanem az Istennek szentelt élet teljes elfogadását.

Amikor a férfiak és nők felvételt nyernek egy vallási közösségbe, jellemzően három alapvető fogadalmat tesznek: a szegénység, a tisztaság és az engedelmesség fogadalmát (ezeket másképpen "evangéliumi tanácsoknak" is nevezik).

Miért van ez így?

Ezeknek a fogadalmaknak az elsődleges hirdetője Assisi Szent Ferenc volt, aki ezt írta Regulájában: „A kisebb testvérek regulája és élete ez: kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus szent evangéliumát és éljenek engedelmességben, tulajdon nélkül és tisztaságban. Ferenc testvér engedelmességet és hódolatot ígér Honoriusz pápa úrnak és törvényes utódainak, valamint a római Szentegyháznak. A többi testvér pedig Ferenc testvérnek és utódainak tartozik engedelmességgel."

Azóta sok más vallási közösség is követte ezt az utat, és hasonló fogadalmat tesz.

A fogadalmakra tökéletes magyarázatot kínál Szent II. János Pál pápa *Vita Consecrata* című apostoli buzdítása, amelynek részleteit dr. Diós István fordításában közöljük.

„(16.) A három elragadtatott tanítványhoz szól az Atya fölszólítása, hogy Krisztust hallgassák, belé vessék minden bizalmukat, s Őt tegyék életük középpontjává. Az égből jövő szóban új mélységet nyer az a meghívás, mellyel nyilvános működésének kezdetén maga Jézus hívta őket a követésre azáltal, hogy kiszakította a mindennapi életből, és maga mellé vette őket. A belső elkötelezettség e különös kegyelméből bontakozik ki az Istennek szentelt életben az evangéliumi tanácsok vállalásával a teljes önátadás lehetősége és igénye. Ez nem pusztán lemondás, hanem elsősorban a Krisztus-misztérium Egyházban megélt különleges elfogadása. [...] Az Istennek szentelt személy ugyanis az evangéliumi tanácsok vállalásával nemcsak élete értelmét találja meg Krisztusban, hanem lehetőségei szerint azért is fáradozik, hogy kövesse „azt az életformát, melyet Isten Fia vállalt magára, amikor a világba lépett.

Szegénység

Az Istennek szentelt személy Krisztus szegénységének követésével megvallja Őt, mint Fiút, aki mindent az Atyától kap és a szeretetben mindent visszaad neki (vö. Jn 17,7.10);

Szüzesség

A szüzesség vállalásával magáévá teszi Krisztus szűzi szeretetét, és megvallja őt a világ előtt, mint az egyszülött Fiút, aki egy az Atyával (vö.Jn 10,30; 14,11);

Engedelmesség

A Fiú gyermeki engedelmességének misztériuma iránti elkötelezettséggel föláldozva a saját szabadságát, megvallja Őt mint a végtelenül szeretettet és szeretőt, azt, aki egyedül az Atya akaratának teljesítésében lelte kedvét (vö. Jn 4,34),kivel tökéletes egységben van, s kitől mindenben függ."

Ez a három tanács gyakorlatilag bizonyos szabadságot ad a szerzetesnek vagy szerzetesnőnek, hogy kövesse és hirdesse Krisztust a világnak. Ha nincs semmiféle vagyona, akkor egy szegény szerzetes szabadon járhat bármerre a világban, elszakadhat minden világi vágytól, és a saját életével hirdetheti az evangéliumot.

A szüzességi fogadalom megtételével a szerzetes teljes figyelmét Istennek, az igazi "házastársnak" szentelheti. Ilyenformán előrevetíti a Mennyországot, ahol már nincs házasság, hanem mélységes egyesülés történik Istennel és egymással (vö. Mt 22, 30).

Az engedelmesség fogadalmát tevő az elöljáró cselekedeteiben Isten akaratát látja. Az elöljáró arra hivatott, hogy az isteni gondviselés eszköze legyen.

Az evangéliumi tanácsok gyönyörű ajándékot jelentenek a szerzetesek számára. Ennek az ajándéknak az a célja, hogy közelebb vigye őket Istenhez, és segítse őket abban, hogy hiteles tanúi legyenek az evangéliumnak.

Fordította: SOLYMOSI Judit

Forrás: katolikus.ma

SZENT XXIII. JÁNOS PÁPA HUMORA...

1. Egy kórházlátogatás alkalmával megkérdezte egy kisfiútól, mi szeretne lenni, ha felnő. A gyerek azt felelte: vagy rendőr vagy pápa. „A helyedben a rendőrséget választanám – mondta a Szentatya. – Pápa akárkiből lehet, nézz csak rám!"

2. „Éjjelente gyakran felébredek, eltöprengek a világ súlyos problémáin, és elhatározom, hogy mindezt el kell mondanom a pápának. Aztán másnap, mikor felébredek, rájövök, hogy én vagyok a pápa."

3. Amikor egy riporter megkérdezte, hányan dolgoznak a Vatikánban, János pápa állítólag így felelt: „Nagyjából a fele."

4. Egy bíboros nehezményezte, hogy a vatikáni fizetésemelés után az egyik alkalmazott ugyanannyit keres, mint a bíboros. A pápa azt mondta: „Annak az alkalmazottnak tíz gyereke van; remélem, a bíborosnak nincsen."

5. Egy este a barátját látogatta meg a Szentlélek Kórházban. A nővér, aki ajtót nyitott, így mutatkozott be: „Szentatyám, a Szentlélek főnöknője vagyok." A pápa így felelt: „De jó magának! Micsoda állása van! Én csak 'Isten szolgáinak szolgája' vagyok."

6. Röviddel pápává választása után Róma utcáin sétált. Egy pár jött szembe, és ahogy elhaladtak egymás mellett, meghallotta, hogy a nő odasúgja a barátjának: „Jó ég, milyen kövér!" Utánuk fordulva megjegyezte: „Hölgyem, gondolom, tudja, hogy a konklávé nem kimondottan szépségverseny."

7. Egyszer azt írta: „Három dolog viszi romlásba az embert: a nők, a szerencsejáték és a földművelés. Apám a legunalmasabbat választotta.

8. Amikor már bíboros és velencei pátriárka volt, egyszer azt mondta a város egyik gazdag polgárának: „Egyetlen közös dolog van kettőnk között: a pénz. Önnek sok van, nekem semennyi. A különbség az, hogy engem egyáltalán nem érdekel."

9. Egy újságírónak, aki velencei pátriárkaként megkérdezte tőle, mi lenne, ha újrakezdhetné az életét, azt felelte: újságíró. Majd elmosolyodva hozzátette: „S most lássuk, meri-e azt mondani, hogy maga meg, ha újrakezdhetné, pátriárka lenne!"

10. Egy vatikáni tisztségviselő azt mondta a pápának: „teljességgel lehetetlen", hogy 1963-ban megnyissák a II. Vatikáni Zsinatot. „Jó, akkor 1962-ben fogjuk megnyitni" – felelte. És meg is nyitotta.

ORTUTAY
GÖRÖGKATOLIKUS SZAKKOLLÉGIUM
BEREGSZÁSZ

KRÓNIKA

Megemlékezést és évzárót tartottak az Ortutay-kollégiumban

A kollégium június 2-án emlékezett meg névadója 105 évvel ezelőtti születésnapjáról, valamint tartotta meg tanévzáró ünnepségét.

A Beregszászi Bethlen Gábor Líceum falán elhelyezett Ortutay-emléktábla előtt Szabó Konstantin görögkatolikus pap, Elemér atya egykori tanítványa idézte fel legkedvesebb emlékeit mesteréről. Szabó Árpád, a líceum igazgatója példaképként állította a jelenlévő kollégista fiatalok elé az egykori Vérke-parti diák, Ortutay Elemér életét. Egy rövid idézet is felhangzott Ortutay Elemér visszaemlékezéseiből, majd elhelyezték koszorúikat az emléktábla alatt.

A továbbiakban az Ortutay-kollégiumban folytatódott a program, ahol az imaóra elvégzése után Luscsák Nílus, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke köszöntötte az egybegyűlteket. Kiemelte, hogy ebben az évben számos jeles eseményt ünnepel az egyházmegye: a görögkatolikus egyház születésének 375., az egyházmegye felállításának 250., Romzsa Tódor boldoggá avatásának 20., Margitics János és Szemedi János egykori püspökök születésének 100. évfordulójára emlékezik meg idén a kárpátaljai görögkatolikusság. Emellett 105 évvel ezelőtt született Ortutay Elemér hitvalló pap, akire tisztelettel és hálával gondolunk hite és egyháza iránti hűsége, életpéldája miatt.

A következőkben Marosi István, kollégiumvezető lelkész foglalta össze az elmúlt tanév kollégiumi programjait, eseményeit, valamint ismertette az intézmény további terveit. Ahogy megfogalmazta: „Ortutay Elemér atya szellemiségét szeretnénk átadni a szakkollégium lakóinak. A lelkük, a szellemük, a világnézetük bővítéséhez szeretnénk hozzájárulni."

Ennek jegyében különböző témákban (honismereti, egyháztörténeti, borkultúra) szerveztek szakkollégiumi képzéseket. Lelkigyakorlatokkal, egyházi szertartásokkal, kirándulásokkal, filmklubbal, vendégelőadók meghívásával igyekeztek hozzájárulni a kollégium hallgatóinak fejlődéséhez.

A beszámolót követően, hagyományteremtő céllal, emléklapot nyújtottak át a tanulmányaikat befejező kollégistáknak. Ebben az évben az intézmény 34 lakója közül 9-en végeztek a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán és hagyták el a kollégiumot.

A továbbiakban dr. Csernicskó István, a Rákóczi-főiskola rektora köszöntötte a jelenlévőket.

Dr. Erdei Péter, Magyarország Beregszászi Konzulátusának vezető konzulja felhívta a kollégisták figyelmét arra, hogy szerencsésnek mondhatják magukat, hiszen az anyaország támogatásának köszönhetően az elmúlt időszakban jelentős mértékben javult a kárpátaljai óvodák, iskolák és egyéb oktatási, közösségi intézmények infrastruktúrája.

Az évzáró ünnep agapéval ért véget.

Görögkatolikus médiatábort szervezett az Ortutay-központ

Hagyományteremtő szándékkal szervezte meg az első görögkatolikus médiatáborát július 5–8. között az Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ Beregszászban.

A négynapos programot három kategóriában – fotózás, videózás, szoftverhasználat – hirdették meg a szervezők. Miután a jelentkezők érdeklődési köre leginkább a fotózásra irányult, az első médiatábor tematikája e köré csoportosult.

A Kárpátalja különböző településeiről érkező 10 – részben amatőr, részben gyakorlott– fotós részvételével megtartott tábor elméleti és gyakorlati képzést nyújtott. A tábor főszervezője, Varju Zoltán elmondása szerint közel negyven elméleti kérdést – melyek a fényképezőgép szerkezetét, beállítási módjait és használatát ismertették– vettek át a jelenlévők. Egyebek mellett szóba került az objektív felépítése és működése, az éjszaka-és csillagfotózás, az épület-és portréfotózás. A képzés szakmai hátterét Mayer Miklós, Budai Péter és Jancsó Gábor foto-

gráfusok biztosították.

Emellett Iván Gábor, a Görögkatolikus Médiaközpont vezetője tartott előadást a fényképezés etikájáról, kiemelve a templomi szertartásokon történő fotózás és videózás szabályait.

A gyakorlati munka során készített felvételekből a zárónapon kiállítást rendeztek.

A programot a Hierotheosz Egyesület támogatta.

Ortutay Esték: dr. Braun László tartott előadást a rovásírásról

Az Ortutay Esték programsorozat keretében dr. Braun László, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Történelem és Társadalomtudományi tanszékének előadója tartott előadást az Ortutay Elemér Görögkatolikus Központban június 25-én a rovásírásról.

Braun László a történelemkutatás szemszögéből vizsgálta meg a rovásírást a nagyszentmiklósi kincseken keresztül.

A Werbőczy Tripartitum kiadásának 500. évfordulóján, 2014-ben Braun László részt vett Székelypusztán egy konferencián. Az erre az alkalomra készített plakáton szerepelt Werbőczy István címere. Az előadónak ismerősnek tűntek a címeren látható írásjelek. Az egyetemen a honfoglalással foglalkozott, szakdolgozatát is ebben a témában írta. Az ábrázolások a honfoglalás kori magyar írásjelekre emlékeztették. Hasonló formákat vett észre a késő avar kori – VIII. századi – eredetűnek tartott nagyszentmiklósi kincseken is, melyet 1799-ben találták Temes megyei Nagyszentmiklós határában. A kincs 23 aranyedényből áll, melyek összsúlya közel 10 kg. Az edények többségét nem egyazon időben és műhelyben készíthették. Valószínűleg az avar fejedelmi kincstár része lehetett, melyet elrejthettek. A kincset a bécsi Császári és Királyi Régiségtárba szállították, ahol Hampel József rendezte sorba az edényeket.

Az utókor azóta is kutatja a kincs eredetét és jelentését. Számos szakirodalom született a témában. A kutatókat az edényeken lévő feliratok is foglalkoztatja. Egyes kutatók szerint keleti türk, míg más vélemények szerint nyugati türk írásjelek láthatóak az edényeken. A feliratot elolvasni és értelmezni nem egyszerű. 13 edényen található rovásírás, melyeknek eredete ismeretlen. Braun László előadásában az ezzel kapcsolatban végzett kutatásait osztotta meg a hallgatósággal. Először a székely rovásírást vette alapul, ám az nem egyezik meg az edényeken található ábrázolással. Ezt követően a saját kutatásai alapján felállított egy rovásírás abc-t, amelynek segítségével megpróbálta értelmezni az edényeken olvasható feliratokat.

Arra a következtetésre jutott, hogy ezek a feliratok szakrális szöveget rejtenek magukban, s a nagyszentmiklósi edények korai keresztény tárgyak is lehetnek.

Tanévnyitó az Ortutay Szakkollégiumban

Az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium 34 kollégistával kezdte meg működését szeptemberben. A kollégiumi tanév hála adó és áldás kérő szent liturgiával vette kezdetét, melyet Szabó Viktor atya, beregszászi görögkatolikus paróchus mutatott be. A kollégisták ebben a tanévben is lehetőséget kapnak szakkollégiumi képzésen való részvételre, valamint külön figyelmet szentelnek a lelki életre, továbbá kulturális-történelmi jellegű előadásokkal a látókörük bővítését célozzák meg. Mindemellett a tartalmas kikapcsolódásra, szervezett szórakozási lehetőségekre is sort kerítenek a kollégiumi év során.

Közösségépítő társasjátékest

Az új tanév kezdetével újra beköltöztek diákok a szakkollégiumba, ahol a vezetőség tematikus programokkal igyekszik még színesebbé tenni a főiskolai éveket a hallgatóknak. Szeptember 9-én tanévkezdő, közösségépítő társasjátékestet szerveztek az érdeklődők számára.

„Mindenképp szerettünk volna olyan eseményt megvalósítani, amely szimbolikusan megnyitja a kollégiumi évünket, hiszen szakkollégium lévén mi oktatunk, nevelünk is amellett, hogy szállást nyújtunk a diákoknak" – mondta Varju Zoltán, az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium munkatársa.

A cél érdekében a szakkollégium vezetősége a program keretén belül hálaadó, tanévkezdő szentliturgiát tartott, majd, hogy a kollégium lakói ne csak lelkiekben növekedjenek, hanem izgalmakkal is gazdagodjanak, közösségépítő társasjátékestet szervezett, melyet a Nagydobronyi Társasjáték Klub tagjai vezényeltek.

A közel két éve fennálló, és ez idő alatt nagy sikereket elért Nagydobronyi Társasjáték Klub játékmesterei vezették be a kollégistákat a társasjátékok világába. Az izgalmakkal és jó hangulattal teli játékest során a fiatalok érdekesebbnél érdekesebb társasjátékokat ismerhettek meg és tehették magukat próbára ezekben.

Balogh István, a Nagydobronyi Társasjáték Klub vezetője elmondta, hogy a klub tagjai szinte mind felnőttek, ami nagyon jól jelzi, hogy a társasjátékok nemcsak gyerekeknek valók, hanem egy olyan kulturális-szórakozási lehetőség, amire érdemes összegyűlnie kicsiknek, nagyoknak, hiszen erős közösségépítő, összekovácsoló ereje van.

Ortutay-est Radvánszky Ferenc előadásával

A szakkollégiumban Radvánszky Ferenc református lelkész tartott előadást az előttünk álló kihívásokról és lehetőségről.

A megnyitó- és köszöntőbeszédeket követően Isten áldását kérve, közös imádságot követően kezdetét vette Radvánszky Ferenc tiszteletes előadása, aki roppant részletességgel mutatta be az ember élete során rá leselkedő kihívások és azon lehetőségek kapcsolatát egymással és Istennel, melyek a mindennapi életünkben néha észrevehetetlenül jelen vannak. Mindezt nagyon jól levetítette a hallgatóság – akik főképp diákok – felé oly módon, hogy mindenki a magáénak érezhette az előadásban megfogalmazott példákat, szerepeket.

A több mint egyórás előadás végeztével a résztvevők rengeteg új ismerettel gazdagodhattak, melyeket lehető-

ségük volt megvitatni egymás között, az est előadójával és a szakkollégium vezetőivel egyaránt. Az alkalmat megtisztelte jelenlétével Szilágyi Mátyás beregszászi magyar főkonzul is.

A teljes előadás megtekinthető az Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium hivatalos Facebook-oldalán.

Munkalátogatás az Országházban

Az Ortutay-szakkollégium és a Bendász István könyv és levéltár munkatársai munkalátogatáson vettek részt Budapesten az Országházban. A látogatás alkalmával a törvényalkotás bemutatását megcélzó kiállítás létrehozóival találkoztak. A vizitáció alatt szakmai szemmel bemutatták a küldötteknek a parlament égisze alatt működő kiállításokat valamint értekezésre is sor került ahol Marosi István atya az Ortutay-szakkollégium vezetője bemutatta a tervezési fázisban lévő görögkatolikus múzeum koncepcióját. Ezt követően a diskulzus a megvalósítás gyakorlati és elméleti síkjára terelődött. A tartalmas és eredményes látogatás után újjult lendülettel tértek haza az Ortutays munkatársak.

Forrás: MAROSI Anita - Kárpátalja.ma,
KOPINCZU Krisztián- Kárpátalja

Jubileumi ünnepségek Ungváron

2021. a jubileumok éve a Munkácsi Görögkatolikus Egyházban, 2021. június 24. és 28. között erről a többszörös jubileumról emlékezett meg az egyházmegye Ungváron, a püspöki székhelyen. Már június 24-én megkezdődött az ünnepségsorozat, a Szemedi János püspökért végzett püspöki panachidával, majd szintén róla emlékeztek meg konferencia keretében az ungvári szemináriumban születésének 100. évfordulóján.

Június 26-án szombaton délután már a vasárnapi ünneplésre készülve Nílus püspök az unió aláírásának

helyszínén, az Ungvári vár egykori kápolnájának helyén végzett vecsernyét, majd másnap a szemináriumban felépített tábori oltárnál végeztek ünnepi Szent Liturgiát.

Az ünnepségsorozat csúcspontját június 28. jelentette, amely napon több püspök jelenlétében ünnepelték meg a többszörös jubileumot. A nap a reggeli istentiszteletet, majd a rózsafüzér elimádkozása után elhangzottak az édesanyák imádságai. A püspöki Szent Liturgiát, a több országból meghívott és országon belüli püspökök részvétele mellett, Luscsák Nílus, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye adminisztrátor-püspöke végezte. A szentbeszédre Edvard Kava lembergi római katolikus segédpüspök atyát kérték fel, aki arról a választásról beszélt, amelyet a hívő embernek naprólnapra meg kell tennie Isten vagy a sátán mellett. Arra ösztönözte a híveket, hogy a jó mellett tegyék le a voksukat, Romzsa Tódor püspökhöz hasonlóan.

A Liturgia végén szót kapott Mons. Sebastiano Sanna, aki Ukrajna apostoli nunciusának titkára. Köszönetet mondott azért a meghívásért, ami erre a három szempontból is fontos eseményre hívta őt. Az ungvári iunió megkötésének 325 éve, az egyházmegye megalapításának jubileuma, valamint Romzsa Tódor püspök boldoggá avatásának 20. jubileuma különleges események. Beszédében azt az egységet hangsúlyozta, amire Péter és Pál apostolok teremtettek meg az egész akkor ismert világon. Erre az egységre vágyik az egyház is a mai időkben.

Ugyanő hozta magával azt az üzenetet, amelyet személyesen Ferenc pápa küldött erre az alkalomra.

Ferenc pápa visszaemlékezett Romzsa Tódor püspök nagyságára és vértanúságig menő kitartására egyházmegyéjéért és hitéért és az egység megtartásáért a római katolikus egyházzal. Ennek a kitartásnak és tűznek megtartását kérte a hívektől a keresztény szolidaritással egyetemben, ami a másik ember javára fejti ki hatását.

Eztuán a Kocsis Fülöp atya, a Hajdúdorogi Metrolólia érsek-metropolitája szólt a hívekhez. Beszédében, melyet kerületünk helynöke Demkó Ferenc atya fordított ukránra, érsek atya köszönetet mondott az egyházmegyének azért a Romzsa Tódor ereklyéért, a máriapócsi kegytemplomnak adományozott, és egy, a vértanú püspököt ábrázoló újpnnan elkészített mozaik előtt tekinthető meg. Ide is hívta a híveket imádkozni a hajdúdorogi metropolita. Ezen túl felhívta a figyelmet arra, hogy a görögkatolikusság hidat jelent Kelet és Nyugat között, és az ökumenikus közeledés megvalósulásához a hívek segítségére, tevékeny részvételére is szükség van.

Az eseményen természetesen részt vett a Beregszászi Esperesi Kerület papsága is, akik a püspökökkel és papokkal együtt imádkozva ünnepelték meg ennek a jubiliumi esemény-sorozatnak a központi ünnepét.

Megtartották a görögkatolikus Megmaradni Ifjúsági Találkozókat

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet július 21–24. között a 14–16 éves korúak számára, július 26-tól 29-ig a 17 év felettieknek szervezte meg a 26. Megmaradni Ifjúsági Találkozót.

A programokon, melyeknek témája idén az Eucharisztia volt, a Beregszászi Magyar Esperesi Kerület fiataljai vettek részt.

A 120 főből álló kisebb korosztályt a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum látta vendégül. Az itt eltöltött négy nap ismerkedéssel, előadásokkal, szertartásokkal, beszélgetésekkel és szabadidős tevékenységgel (játékok, strandolás, táncház) telt el. A programok zavartalan lebonyolítását közel 30 önkéntes végezte.

Az Eucharisztiáról Ábrány Krisztián csepei görögkatolikus áldozópap tartott előadást. Olyan témákat érintett, mint az áldozatvállalás, az ajándék, a szabad, örömteli és szeretetteljes cselekvés.

A 17 év felettiek találkozóján 30-an vettek részt az Ortutay Elemér Görögkatolikus Kollégiumban. Pősze Roland mátyfalvi görögkatolikus áldozópap elmélkedései az Eucharisztiához kapcsolódóan az elfogadásról, a közösséghez való tartozásról, az élet értelméről szóltak. A hallottakat csoportos beszélgetésekben dolgozták fel a jelenlévők.

Varju Zoltán honismereti vezető Beregszász nevezetességeit mutatta meg a fiataloknak, akik a többi között megismerhették a református, a görögkatolikus és a római katolikus templomokat, továbbá a helyi zsinagógát. Emellett fürdőzés, túrázás és borkóstoló tette még élvezetesebbé a programot.

A program megvalósulását a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt támogatta.

MAROSI Anita

Szent Panteleimon Karitász

A Szent Panteleimon Karitász 100 zsák MV-277-es kukorica vetőmagot kapott a Kárpátaljai Magyar Vállalkozók Szövetségétől, melyet minden egyházközség templombajáró gazdái között osztott szét. Köszönjük Virág László elnök úrnak, és a Kárpátaljai Magyar Vállalkozók Szövetségének.

Karitász épületének felújítása

A Szent Panteleimon Karitász széles körben végzi szociális tevékenységét a Beregszászi Esperesi Kerületben. Az idei évben egy régi tervet sikerült megvalósítani. Felújításra került a Karitász épületének külső szigetelése és vakolása. A projekt megvalósulását a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

KARÁCSONYI MARATON – 2021

Minden naphoz tartozik egy Keresztes Szent Jánostól való *idézet*, amit a nap folyamán többször ismételgessünk és olvassunk el. Véssük a szívünkbe! A napi feladatnál lehetőség szerint irányítsuk a figyelmünket az adott feladatra**. Mindenkinek áldott böjtöt kívánok!**

Mindenkinek Áldott böjtöt kívánok!

Roland atya

NOV. 15.

„A tökéletesség nem azon erényekben áll, amelyeket az ember magamagán felismer, hanem azokban, amelyeket az Isten lát meg benne. Mivel ezek az ember előtt annyira rejtettek, azért semmi okunk sincs arra, hogy nagyra tartsuk magunkat, sőt ellenkezőleg, mindig okunk van a félelemre."

A böjt első hetében tartson lelkiismeret vizsgálatot! Vizsgálja meg önmagát és lehetőség szerint tisztítsa meg lelkét a bűnöktől!

NOV. 16.

„Nem haladhatunk addig előre a lelki életben, míg nem követjük Krisztust, ő az út, az igazság és az élet. Ő az a kapu, amelyen mindenkinek át kell mennie, aki meg akarja menteni lelkét."

Találja meg az utat Istenhez és imádkozza el a 142. zsoltárt.

NOV. 17.

„Forró vággyal törekedjél arra, hogy minden cselekedetedben Krisztust kövesd. Igyekezzél minden tettedet úgy végezni, amint azt Krisztus végezte volna."

Mondjon el egy imát családjáért!

NOV. 18.

„Vess meg minden olyan élvezetet, amely nem szolgál Isten dicsőségére és tiszteletére. Mondj le róluk Jézus Krisztus iránt való szeretetből, akinek semmi más élvezete nem volt, de nem is akart mást, mint hogy mennyei Atyjának akaratát teljesítse. Amint maga mondotta, ez volt az ő tápláléka."

A böjt elején még van ideje lemondani valamilyen élvezetről! Tegye meg!

NOV. 19.

„Ne utánozz szolgailag másokat, legyenek bár az illetők a legszentebbek. Egyébként a gonosz lélek az illetők tökéletlenségeit fogja szemed elé állítani, hogy azokat utánozd; ne utánozz mást, mint Jézus Krisztust, ő teljesen tökéletes, teljesen szent, ha őt követed, nem tévedsz."

Ma imádkozza el a 24. zsoltárt!

NOV. 20.

„Legyen neked elég a keresztre feszített Krisztus, semmi másra nincs szükséged. Vele légy örömben és bánatban."

Kérje ma Isten segítségét a nehézségek elviselésére a kereszthordozásban!

NOV. 21.

„Élj mindig együtt Krisztussal; külső és belső szenvedéseid megszerzik lelked békéjét és nyugalmát."

Ma igyekezzen békességgel közeledni, azokhoz, akikkel találkozik!

NOV. 22.

„Aki magában bízik, az sem magát nem tagadja meg, sem Krisztust nem követi."

Ma vegyen részt a Szent Liturgián!

NOV. 23.

„Sokat foglalkozzál azzal, hogyan függetlenítheted magadat hajlamaidtól, hogyan szabadíthatod meg magadat magadtól."

Ma imádkozzon azért, hogy erős legyen a küzdelmek idején.

NOV. 24.

„Ha Krisztust keresed, ne keresd őt másként, mint kereszttel a vállán."

Ma imádkozzon a betegekért!

NOV. 25.

„Aki nem keresi Krisztus keresztjét, az nem keresi dicsőségét sem."

A nap folyamán legalább öt emberrel tegyen jót!

NOV. 26.

„Törekedjél szenvedések által valamiképpen hasonlóvá lenni az alázatos és keresztre feszített Üdvözítőhöz, mert csak így lehetsz igazi tanítványa."

Ma imádkozzon azokért, akikkel nem jó a kapcsolata!

NOV. 27.

„Mit tud az, aki nem tud Krisztusért szenvedni? Minél nagyobb és nehezebb fáradalmakat kell érte elviselnünk, annál nagyobb lesz lelki előmenetelünk."

Kérje Istent, hogy mutassa meg az életében, hogy érdemes benne bízni!

NOV. 28.

„Mindenki szeretne Isten országába és örömébe bejutni; a fáradalmakat és szenvedéseket azonban Isten Fiáért elviselni már kevesen óhajtják."

Imádkozza el a nap folyamán többször a Miatyánkot!

NOV. 29.

„Még azok közül is, akik barátainak tartják magukat, sokan kevéssé ismerik Jézus Krisztust. Azt látjuk ugyanis, hogy csak arra törekszenek, hogy benne a vigasztalásokat, nem pedig a keserűségeket keressék."

Hívja fel rég nem látott barátját és beszélgessen vele!

NOV. 30.

„Az isteni erényeknek az a feladatuk, hogy a lelket megszabadítsák mindattól, ami nem isteni; azután az is a feladatuk, hogy egyesítsék Istennel."

Szent András emléknapján imádkozzon azért, hogy legyen türelme!

DEC. 1.

„Az isteni erények őszinte gyakorlása nélkül lehetetlen eljutnunk a szeretet tökéletességére."

Látogassa meg egy beteg embertársát! (Ha nincs rá lehetőség, akkor imádkozzon a gyógyulásáért!)

DEC. 2.

„A hit útja az igazi és biztos út. Ezen kell járni a lelkeknek, ha az erényben előre akarnak haladni."

Ma imádkozzon azokért, akik nehéz helyzetben vannak!

DEC. 3.

„A hitben való tökéletesedés által a lélek egyre közelebb jut Istenhez."

A nap folyamán imádkozza el a Hitvallást (a Hiszekegyet...)!

DEC. 4.

„A benső sugallatokat mindig az isteni parancsnak és a hitnek kell szabályoznia."

Ma fordítson időt a Szentírás olvasására!

DEC. 5.

„Ha a lélek a hit világosságára és igazságaira hagyatkozva él, akkor ment lesz a tévedéstől. A tévedés általában saját egyéni kívánságainkból, ízlésünkből, kutatásainkból és ismereteinkből ered."

Ma figyeljen a békességre!

DEC. 6.

„A hit hatalmas fegyver legerősebb és legravaszabb ellenségünknek, az ördögnek támadásai ellen. Azért Szent Péter nem ismer kiválóbb védelmet az ördög ellen a hitnél, amikor így ír: „Erős hittel álljatok ellen neki." (I Pét. 5,9)"

Ma próbáljon megbocsátani az Önnel szemben véghezvitt legrosszabb tettet!

DEC. 7.

„Ahhoz, hogy a lélek Istennel egyesülhessen, el kell felejteni a teremtményeket, mert a teremtmények változandók és felfoghatók, Isten azonban változhatatlan és felfoghatatlan."

Ma figyeljen arra, hogy nem enged a kísértéseknek!

DEC. 8.

„A világosság, amely a külső dolgokban arra szolgál, hogy az ember el ne tévedjen, az isteni dolgokban éppen az ellenkezőjét eredményezi; nem engedi, hogy meglássuk a jobbat. Sokkal biztosabban él a lélek akkor, ha nem lát."

Ma kérjen önmagának és családjának azt, amire a legfontosabban szükségük van!

DEC. 9.

„Az bizonyos, hogy itt a földi életben Istenről inkább azt ismerjük meg, hogy mi nem ő, mint azt, hogy mi ő. Azért szükséges a lélekre nézve, ha hozzá akar eljutni, hogy összes természetes és természetfeletti ismereteit amennyire csak lehetséges, semmibe se vegye."

Ma lepjem meg a családomat a jó magatartásommal! Fejezzem ki szeretetemet irántuk!

DEC. 10.

„A természetfölötti dolgokról való benyomásaink és ismereteink nem erősítenek bennünket annyira az Isten iránt való szeretetben, mint az egyszerű élő hit és remény."

Ma imádkozzon a hivatásokért!

DEC. 11.

„Miként az ember természetes alkotásai új formát nem nyerhetnek mindaddig, míg a régi formát meg nem semmisítettük, éppen úgy a lélekbe sem térhet új, tiszta szellem, míg abból a régi, érzékies szellemet ki nem öltük."

Ma válasszon ki egy imádságot, amit a nap folyamán többször elmond!

DEC. 12.

„Ha meg akarod őrizni Istennek világos képét a lelkedben, akkor fordulj el a teremtményektől és ily módon Isten világosságában fogsz járni."

Ma fordítson több időt a Szentírás olvasásra!

DEC. 13.

„A hit biztosítja a lélek számára a legnagyobb tökéletességet. Minél jobban megtisztult az eleven, tökéletes hit által, annál több szeretetet kap az Istentől, annál gazdagabban árad a lélekre a természetfölötti világosság és az Isten természetfölötti adományai."

Ma legyen előzékeny és imádkozzon családjáért!

DEC. 14.

„A legfőbb javak és legnagyobb kegyelmek egyike, amelyet Isten a léleknek itt a földön adhat, az, ha a lélek világosan fölismeri, hogy lehetetlen őt egészen megismerni és teljesen megérteni."

Ma legyen alázatos és kerülje el az öndicséretet!

DEC. 15.

„Az a lélek, amely tudására, ízlésére és érzéseire hagyatkozik és ezeknek segítségével akar az Istenhez vezető úton járni, könnyen tévedésbe esik és akadályokat készít magának, mivel nem marad meg a sötét hitben, amely az ő egyedüli igaz vezetője."

Ma imádkozzon azért, hogy a rossz eltávolodjon szívéből és a jó foglalja el a helyet!

DEC. 16.

„Csodálatosak a mai emberek! Mihelyt valami belső szózatot hallanak egy rövidke kis elmélkedés után, amelyet némi összeszedettséggel végeztek, azonnal Istentől eredőnek tartják azt, s így kiáltanak fel: „Az Isten mondotta nekem! Az Isten felelte nekem!" Valójában azonban mindezt saját maguk mondják és felelik maguknak akaratuknak megfelelő módon."

Ma kamatoztassa az Istentől kapott talentumait!

DEC. 17.

„Válaszd azt az életformát és azt a feladatot, amelyben szeretőbb emberré válsz."

A nap folyamán többször olvassa el Szent Pál Szeretet himnuszát (1Kor 13)!

DEC. 18.

„Az érzéki javaknak csak akkor érdemes örülni, ha az embernek segítségére vannak az Isten felé vezető útjában. Ez azonban annyira bizonytalan, hogy amint tapasztalhatjuk, az érzéki javak inkább kárt okoznak, mint hasznot."

Ma nézzen önmagába és imádkozzon az jóság erényéért!

DEC. 19.

„A legnagyobb tisztelet, amelyet Istennek adhatunk, abban áll, hogy evangéliumi tökéletességben akarunk neki szolgálni. Ami ezen kívül van, annak az emberre nézve nincsen értéke és semmi hasznot sem hajt neki."

Ma imádkozzon az Egyházáért!

DEC. 20.

„Istennek jobban tetszik a legjelentéktelenebb munka is, ha azt csendben és magányban végeztük azon óhaj nélkül, hogy arról az emberek tudomást szerezzenek, mint ezer más nagy munka. melyet azzal a szándékkal végeztünk, hogy az emberek észrevegyék."

Ma imádkozzon az egészségügyi dolgozókért!

DEC. 21.

„Hogy a lélek Isten megismerésére eljuthasson, a legelső dolog, amivel bírnia kell, saját magának a megismerése."

Ma fejezze ki szeretetét minél több ember iránt!

DEC. 22.

„Megfigyeltem, hogy az a lélek. amelyik azonnal odafigyel a beszélgetésekre és szórakozásokra, keveset gondol az Istenre. Aki ugyanis Istenre gondol, az erős kényszert érez a hallgatásra és minden szórakozástól való menekülésre."

Ma ne panaszkodjon senkinek!

DEC. 23.

„Legszükségesebb dolog előmenetelünkhöz az, hogy ezen nagy Isten előtt úgy szívünkkel, mint nyelvünkkel hallgassunk. Az a beszéd ugyanis, amelyet legszívesebben hallgat, nem más, mint a hallgatag szeretet."

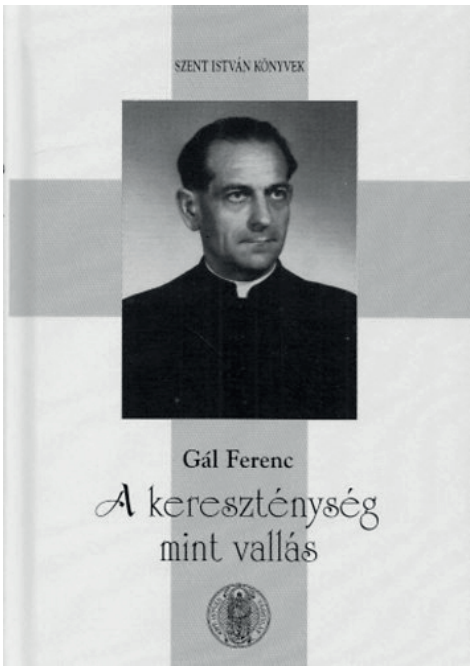
Ma foglalja imáiba a fogyatékkal élő betegeket!

DEC. 24.

„Ha a lélek fölhagy az érzéki dolgok fölött érzett örömeivel, akkor kigyógyul azon szórakozottságából, amelyet érzékies viselkedésével okozott magának és Istenben összeszedett lesz. Szerzett erényei megmaradnak és erősödnek."

„A te születésed Krisztus Istenünk, földerítette a világnak az istenismeret világosságát..." – Énekeljük a Karácsonyi tropárban. Az ünnep alatt imádkozzam ezt az imádságot és adjak hálát a megtett és a meg nem tett feladatokért!

IVÁN Mária:
Recenzió Gál Ferenc: A kereszténység mint vallás című könyvéről

A fundamentális teológia a kereszténység alapjaival foglalkozó tudományág, a kereszténység önértelmezésének kérdéseit igyekszik tisztázni. Ebben a témában írt könyvet Gál Ferenc professzor „A kereszténység mint vallás" címmel. E művében távolabbi nézőpontból, a kereszténység egészét vizsgálva veszi át a vallás alapvető jellemzőit, kitekintve annak a természetvallások vagy az Isten létét tagadó irányzatokkal szembeni különbségeire, és arra, miben nyújt többet mint bármilyen más vallás. Leírásában előtűnik, hogy a kereszténység abszolút vallás, ami azt jelenti, hogy Krisztusban benne van az üdvösség teljessége, attól függetlenül, hogy az egyes ember mennyit képes felfogni belőle vagy mennyire hajlandó ápolni az Istennel való kapcsolatot.

A könyv második részében a professzor a kereszténység jegyeivel, tulajdonságaival foglalkozik. A magyar szó görög eredetijéből levezetve tanítja, hogy a kereszténység lényege szerint Krisztus követése, mert Isten megismerése csakis Krisztusban nyilvánult meg a maga teljességében: Egyrészt Krisztus beszélte el a Szentháromság teljességét, másrészt Krisztus mint a Szentháromság egyik személye, biztosítéka is az Atya szeretetének az ember iránt. Az embert Isten szereti, és célt adott neki az életben, mely célt szabadságának köszönhetően azonnal el is tévesztett, így a bűn útjára lépett, de Isten szeretete még ebben az bűnös mivoltában sem hagyta magára, hanem előkészít ette a megváltást Jézus Krisztus által.

A kereszténység örömhíre abban rejlik, hogy a természetvallásokkal vagy a materialista önmegváltás tanával szemben, hogy a keresztény ember tudja mit várhat Istentől: Ő maga gondoskodik az ember megváltásáról, mégpedig Fiának végletekig engedelmes kereszthalála és feltámadásával.

A könyv harmadik része a kereszténység tartalmával foglalkozik. Ebben benne foglaltatik Krisztus megváltó működése, ami nem történelmi emlék, hanem máig ható élő valóság. A keresztény ember a Krisztusba vetett hitet az egyház szervezetiségén keresztül éli meg, annak szentségi mivoltával és szabályrendszerével együtt. Azaz a szertartások és egyházi imádságok szükségesek az személyes hit kifejezéséhez. A földi küzdő egyház a megdicsőült egyház szentjeivel egységet alkot, akik Krisztus fősége alatt közbenjárnak az e világon élőkért. Az egyház feladata, hogy a világba elvigye az evangélium örömhírét, ugyanakkor ez a feladat végtelennek tűnik az ember számára, mert a világ erősen ellenáll A vallás más elemeihez hasonlóan a szertartás is történelmi fejlődésen ment keresztül, míg az Ószövetségből elindulva elérkezett az utolsó vacsora eseményéig, ahol Krisztus mint főpap jelent meg. Magukkal a szertartásokkal, és különösen a Szent Liturgiával kifejezzük Isten iránti hódolatunkat és egyúttal jellé válunk a világ számára, Krisztust hirdetjük általa. A keresztény embert több dolog is segíti keresztény élethivatásának teljesítésében. A megváltottság tudata, a keresztény időszemlélet, Krisztus mint az élet kenyere – mind azt segítik elő, hogy a keresztény ember kitartson hitének megélése mellett. Emellett a teológia feladata, hogy tisztázza a hit kérdéseit és kereső ember számára is válaszokat nyújtson.

A könyv utolsó részében a szerző az erkölcs és a szerzetesi erények vizeire evez. Az aszkézis (lemondás) tematikájával kapcsolatban nem is annyira a szerzeteseket, mint inkább az átlagembert szólítja meg, hiszen még a családi együttéléshez is szükségesek bizonyos lemondások, amikre készülni, amiket gyakorolni szükséges.

A misztikával ugyanilyen módon foglalkozik. Habár leginkább a nagy szentek sajátjának tulajdonítanánk, a misztika adománya bizonyos mértékben mindnyájunkban benne rejlik. A keresztény ember az örökkévalóság szemszögéből nézi életének folyását. Ennek fényében átértékelődnek a korábban feltett kérdések. Maga Krisztus válaszolja meg ezeket, amikor velünk maradónak ígéri magát, és teljesíti is ígéretét.

Összességében azt láthatjuk, hogy Gál Ferenc professzor nagyon röviden és tömören, de azért minden fontos részletet figyelembe véve egységes vallásként mutatja be a kereszténységet. Elsősorban azokhoz szól ez a könyv, akik valamit ismernek már a kereszténységből, de vannak további kérdéseik. Azoknak azonban, akik nem rendelkeznek előismeretekkel, nehéz olvasmánynak ígérkezik. Ennek ellenére érdemes kézbe venni, mert ha az ember rászánja az idejét sok homály eloszlik a szeme előtt a kereszténységről, elsősorban mint katolikus vallásról.

Líceumi mindennapok

Augusztus 21-én a kollektívánk csapatépítőn vehetett részt, melyen ellátogattunk Munkácsra, ahol megtekintettük a Munkácsi Szent Miklós-kolostort, majd ezt követően egy izgalmas paintball háborút vívtunk. Egy igazán eseménydús napot tölthettünk együtt.

A tanévkezdő táborunk augusztus 23-25 között került megrendezésre, melyen különböző tantárgyak vetélkedőin vehettek részt diákjaink. A legügyesebb diákok oklevélben részesültek.

2021. augusztus 31-én került megrendezésre a tanévnyitó ünnepség a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban, ahol 55 új diák kezdhette meg tanulmányait az intézmény falain belül.

Az esemény Szent Liturgiával kezdődött. A meghívott vendégek között volt Demkó Ferenc, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Beregszászi Esperesi Kerületének espere-

se; Kóros Attila, Magyarország Ungvári Főkonzulátusának konzulja; Beke Mihály, Magyarország Beregszászi Főkonzulátusának konzulja. A szertartást követően a líceum intézményvezetője, Tóth Jenő atya, majd Beke Mihály konzul úr köszöntötte az új diákokat.

A tanévnyitó ünnepség egyik fontos pontja az új diákok eskütétele volt. Ezt követően Magyar Vita, a líceum igazgatónője megnyitotta a 2021-2022-es tanévet.

A Szent László Plébániának köszönhetően rengeteg élménnyel gazdagodtunk Budapesten egy héten keresztül. Nagyon jó volt megismerni az egyházközség híveit, együtt részt venni a szentmisén és az azt követő szeretetvendégségen.

Nagyszerű érzés volt a jelenlévőkkel találkozni és beszélgetni, megismerkedni.

Kirándulásunk első napján a Budai Várba látogattunk el, ahol a helyreállított Szent István-termet ismerhettük meg, ezt követően a teljesen újjáépített Lovardát tekintettük meg. Igazi élmény volt találkozni és néhány szót váltani a Karmelita Kolostorban Orbán Viktorral, Magyarország miniszterelnökével. Másnap megtekintettük az Orcád világossága - a görögkatolikus egyház művészete Magyarországon c. kiállítást a Vigadóban, majd egy bizánci rítusú szent liturgián vettünk részt a Szent István-bazilikában. Mindkét esemény felemelő élmény volt.

Csütörtök délelőtt ellátogattunk a Hősök tere mellett található Szépművészeti Múzeumba, ahol az egyetemes és a magyar művészet emlékeit mutatják be az ókortól a XVIII. század végéig. Utána a Városligetbe vitt az utunk, ahol megpihentünk és elfogyasztottunk egy finom ebédet. Délután megnéztük a Városliget története c. interaktív kiállítást a Millennium Házában, mely által bepillantást nyerhettünk a liget múltjába és jövőjébe is. A szombati napot a moziban kezdtük, majd az Országházhoz vonultunk, ahol részt vettünk az ünnepi szentmisén és az azt követő fáklyás meneten. Az utolsó napunk egy újabb felejthetetlen élménnyel zárult. A pápai mise, vagyis Statio Orbis volt a nap fénypontja, amelyen pápai áldásban részesült minden résztvevő.

Mindnyájunk számára sokat jelentett ez a különleges hét, hiszen új ismereteket, barátokat, élményeket szereztünk. Hálásan köszönjük az Istenhegyi Szent László Plébániának, a híveknek és támogatóknak, akik nélkül ez nem valósulhatott volna meg. Isten gazdag áldását kívánjuk életükre, és reméljük, hamar viszontlátjuk egymást, akár Karácsfalván.

Idén 17. alkalommal került megrendezésre líceumunk labdarúgó tornája, a Szent Kereszt Kupa. Az idei évben 4 diákcsapat versenyzett a kupáért, amelyet végül líceumunk csapata nyert el. Második helyen a Nagyberegi Református Líceum csapata, harmadik helyen pedig a Nagydobronyi Református Líceum csapata végzett. Emléklappal távozott a Péterfalvi Református Líceum csapata. A tornán egyéni díjakkal is kitüntették a sportolókat. Baborszki Dominik lett a torna legjobb játékosa, Markó Viktor a torna legjobb kapusa és Pacuha Sándor a torna legjobb góllövője. A tornán egy barátságos mérkőzést játszott le a Sztojkás öregdiákok csapata és a Sztojkás tanárok csapata. Ezúton köszönjük mindenkinek a részvételt.

2021. szeptember 16-án, a „Takarítási Világnap" alkalmából líceumunk diákjai 3 csoportra bontva tevékenykedtek Karácsfalván. A nagylányok a líceum udvarát és környékét tették rendbe, a nagyfiúk a karácsfalvai temetőn és a líceumig vezető árkokban szedték a szemetet, míg a kisebbek a falutáblától a líceumig terjedő útszakaszt és a templom környékét takarították. Nagyon ügyesek voltak.

Szeptember 21-én meglátogatta intézményünket Kocsis István atya, a budapesti Istenhegyi Szent László Plébánia plébánosa. Számos diákunkat és tanárunkat látta vendégül a plébánia az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmával. Jótevőnk és szószólónk! Köszönjük, hogy Mak Ágnes kántor asszonnyal, vállalva ezt a hosszú utat, velünk ünnepeltek.

A Rákóczi Szövetségnek hála, 5-9. osztályos diákjaink újra kiránduláson vehettek részt, 2021. szeptember 25-én. Az 5-6. osztályok a Vereckei-hágóhoz és a Szolyvai Emlékparkhoz látogattak el. A 7. osztály Ungváron járt, ahol megtekintették az 56-os emlékhelyeket, a belvárost, valamit a Bozdos-parkot. A 8. osztály Rahóra utazott, ahol megkoszorúzta az 1956-os forradalmi emlékművet, megtekintette a Fekete- és a Fehér-Tisza összefolyását, valamint Európa földrajzi középpontját. Ezt követően Husztra és Munkácsra is elutaztak. A 9. osztály a Vereckei-hágót és a Munkács melletti Schönborn-kastélyt

tekintette meg.

2021.szeptember 24-26-án, a 10-11.osztály lelki gyakorlata Antalócon került megrendezésre. Bakancsos Sándornak és Megyesi Lászlónak köszönjük az interaktív foglalkozásokat!

2021. szeptember 26-án Sztojkás Családi napot tartottunk líceumunkban, melyen csaknem 450-en vettek részt diákjaink és családtagjaik közül. A napot liturgiával kezdtük, majd eltöltöttünk egy közös ebédet. Ezt követően tartalmas programokban gazdag délután következett. A kicsik mesét néztek, kifestőztek, a játszótéren szórakoztak. A szülők activityztek, fociztak, pingpongoztak, kürtőskalácsot sütöttek. A napot egy közös vacsorával zártuk, finom bográcsgulyást ettünk.

Szeptember 30-án a magyar népmese napját méltatták líceumunk 5. és 6. osztályos tanulói.A rendezvény keretében A rátóti csikótojás című magyar népmesét láthattuk az 5.A

osztály előadásában. A 6.osztály tanulói egy magyar népdalcsokorral örvendeztették meg a közönséget, majd egy mesemondó verseny keretében mérettették meg magukat a kisdiákok.

Október 6-án fejet hajtottunk az aradi vértanúk és az 1848□1849-es forradalom és szabadságharc áldozatainak emléke előtt. Kilencedik osztályos diákjaink versekkel, énekekkel, gyertyagyújtással emlékeztek azokra a hősökre, akik a legdrágábbat adták a magyar nemzet szabadságáért.

Csomai életkép

A tavalyi évvel ellentétben 2021 nyara a Csomai Egyházközségben sokszínű programokkal telt. Az egyházi események és templomi szertartások mellett az egyházközség tagjai különböző kirándulásokon vehettek részt, a gyerekek számára pedig Bibliai Napokat szerveztünk.

Elsőáldozás

A nyári időszak eseményeinek legelső állomása méltó módon nyitotta meg az egyházközség programjainak sorozatát. Június 20-án a Csomai Görögkatolikus templomban 15 fiatal járult az eucharisztia szentségéhez első alkalommal. Az elsőáldozást felkészülés előzte meg, ahol hittanosaink közös tanulással ismerhették meg egyházunk tanításait, majd egy vizsgán belül kellett számot adniuk hitbeli tudásukról. A sikeres hittanvizsga után a szentgyónás szentségében részesültek az áldozásra készülők. Az ünnepi Szent Liturgián belül a fiatalok megerősítették keresztségi fogadalmukat, majd első ízben vették magukhoz Krisztus testét és vérét. Az elsőáldozók a szertartás végén emléklapot és imakönyvet kaptak ajándékul a jeles esemény napjának emlékére.

Szegedi kirándulás

Az egyházközség fiataljai 2021. július 12-18. között Szegedre látogattak el a helyi görögkatolikus közösség meghívásából. A csoport java része az idei elsőáldozókból állt. A kirándulás során a város nevezetességei mellett a hittanosoknak lehetőségük volt megtekinteni az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkot, aminek legfőbb nevezetessége a Feszty-Körkép. A kulturális programokon kívül a pihenés és a szórakozás is fontos szerepet kapott: ellátogattak a Szegedi Vadasparkba valamint a mórahalmi és szegedi élményfürdőkbe. A hét folyamán a Szegedi Görögkatolikus Egyházközség vendégszeretetét élvezték a kirándulók. Hálásak vagyunk a nagyszerű lehetőségért, a felejthetetlen élményekért és a közös imádságért.

Parókiális kirándulás

Július 24-én kirándulásra mentek a Nagyszőlős melletti Fekete-hegyre a Csomai-, Macsolai- és a Nagybégányi Görögkatolikus Egyházközségek hívei. A négy busszal érkező, mintegy 100 résztvevő számára a strand területén közös bográcsozás, kötetlen beszélgetések, napozás, szórakozás és fürdőzési lehetőségek szolgálták a feltöltődést és kikapcsolódást.

Bibliai Napok

Augusztus folyamán az 1-6. osztályos gyerekek részére háromnapos parókiális hittantábort rendeztek Csomán. A Bibliai Napok alatt a résztvevő gyerekek aktív és játékos módon ismerkedhettek meg bibliai történetekkel és személyekkel. A tábor fő vezetői a Csomai Egyházközség papnövendékei voltak, akik érdekes és változatos programokkal foglalták le a több, mint 30 csomai és gecsei gyereket. Volt keresztény énektanulás, szellemi és ügyességi vetélkedő, tánc és kézműveskedés. Az idősebb hittanosok

nagyban segítették a Biblai Napok lebonyolítását. A tábor utolsó napján a résztvevők ajándékokban részesültek.

Templombúcsúk

A Csomai Görögkatolikus Templomot különlegessé teszi, hogy két címünnepe van. Augusztus 6-án, Urunk Színeváltozásának ünnepén tartják első templombúcsújukat a csomai hívek. Az idei ünnepi Szent Liturgiát a Csomáról származó görögkatolikus atyák és Iván Gábor, mezőgecsei parókus mutatták be. A prédikációban Molnár János, római katolikus esperes osztotta meg gondolatait. A helyi egyházközség életében a második fő esemény Államalapító Szent István királyunk emlékünnepe. Augusztus 20. a kárpátaljai görögkatolikus magyarság összetartozását is jelképezi. Már évek óta a csomai templom ad otthont a közös ünneplésnek, ahol a Beregszászi Esperesi Kerület papjai és hívei rendszeresen részt vesznek. Az idei búcsui Szent Liturgia fényét Luscsák Nílus, a Munkácsi Egyházmegye püspöke, valamint Igor Voznyák, lembergi metropolita is emelte részvételével. Az ünnepség alatt került bemutatásra a magyar királyi Szent Korona hiteles másolata, amit a magyar állam ajándékozott a Csomai Egyházközség részére. A templomi szertartást ünnepi megemlékezés és koncert követte a Tiszacsomai Honfoglalási Emlékparkban.

Tiszaújhelyiek...

2021. júniusában és júliusában a Tiszaújhelyi Görögkatolikus Egyházközség hívei a Sipot-vízeséshez és a perecsenyin levendula mezőre kirándultak, valamint egy napot tölthettek el pihenéssel Szabáténón (Собатино).

A szabáténói strand területén közös bográcsozás, kötetlen beszélgetések, napozás, szórakozás és fürdőzési lehetőségek szolgálták a feltöltődést és kikapcsolódást a mintegy 55 résztvevő számára.

A Sipoti vízeséshez tartó úton, Kárpátalja csodás természetét és történelmi műemlékeit tekinthették meg a hívek, mintegy 120 résztvevő.

A program a Bethlen Gábor Alap támogatásával valósult meg. Köszönet támogatónknak. Bízunk a további együttműködésben.

Események képekben:

Elsőáldozás

Templombúcsú

Gyereknap

Nyár az Ung-vidéki egyházközségekben

A nyár első eseménye a palágykomoróci parókián a június 4-i Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából tartott megemlékezés volt, amelynek keretében Szent Liturgiát tartottunk a nemzetünkért, majd meggyújtottuk az összetartozás tüzét.

Június 29-én, Szent Péter és Pál apostolok ünnepén, Szkoropádszky Péter atya adott hálát pappá szentelésének 10. évfordulóján. A parókiához tartozó községekből érkezett számos hívő mellett a környéken szolgálatot teljesítő atyák is velünk imádkoztak.

Augusztus 9-én egyházközségi kirándulást szerveztünk a beregdédai Horus aquaparkba, ahol a közösen főzött bográcsgulyás mellett kötetlenül ismerkedtünk egymással, együtt kipihenhettük az év fáradalmait.

Augusztus 11 és 13 között került megrendezésre a Hitta-

nos Honismereti Tábor. Az első nap úticélja a Vereckei-hágó volt, útközben megtekintettük azt a helyet, ahol a Feszty-körkép születhetett, majd a beregszentmiklósi várkastélyban bővítettük az ismereteinket a vidékünk történelmével kapcsolatban, útba ejtettük az Árpád-vonal megmaradt erődítményét is Felsőgerebenen, majd a hágón elmondott imádság után indultunk a tábor helyszínére, a karácsfalvai líceumba. Másnap a délelőttöt medencézéssel töltöttük, délután pedig a Kankó-vár és a tiszaújlaki Turul-emlékmű megtekintése következett. Utolsó nap Szent Liturgiával adtunk hálát az együtt töltött napokért, rövid városnézést tartottunk Beregszászban, majd vonattal indultunk haza, hittanosainknak az is maga volt a történelem.

Augusztus 22-én Tégláson megtartottuk a Szent István napi templombúcsút, melyen három hittanos részesült első gyónása után az ünnepélyes szentáldozásban. Szeptember 5-én pedig a parókiális templom búcsúját ünnepeltük Palágykomorócon, a búcsúi szentbeszédet Pősze Roland atya tartotta.

Bár már szeptember volt, nyári hangulatot idéző melegben indultunk közel ötvenen az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záróeseményeire. A határátlépés nehézségeit leküzdve sikerült részt vennünk a szombat esti Szentmisén és az eucharisztikus körmeneten, amely sokunk számára egy életre szóló élményt jelentett. Hasonló lelkesedéssel imádkoztunk együtt másnap a zárómisén Ferenc pápával és a világegyházzal.

Köszönjük Magyarország Kormányának, a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárságának és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nek a programjainkhoz nyújtott támogatását!

Batár, Nagypalád, Fertősalmás - Képriport

Elsőáldozók Nagypaládon - 2021. június 20.
Első alkalommal vehette magához öt fiatal az Eucharisztiát.

Elsőáldozók Batáron - 2021. június 27.
33 fiatal járult hozzá egyházközségünkben az Eucharisztiához.

Templombúcsú és elsőáldozás Fertősalmáson - 21.06.29.
Péter és Pál apostolok ünnepén az egyházközség két fiatalja vette magához Krisztus testét és vérét.

Batári bibliai napok - 2021. július 13-15.
Az egyházközség fiataljai három tartalmas napot szereztek a legkisebb hittanosoknak.

Egyházközségi kirándulás - 2021. augusztus 13.

Közel százan vettünk részt az egyházközség dédai kirándulásán.

Gecsei hittanosok

A gecsei és borzsovai hittanosok, kiegészülve néhány felnőtt kísérővel kiránduláson vettek részt, a Szőlősi járás görögkatolikus templomait igyekeztek végig járni.

Az első állomás Batár volt, ahol Lődár Jenő atya mondott néhány szót a templomról és az egyházközségről.

Ezután Tiszapéterfalvára indult a csoport. Itt Pősze Sándor atya várta a vendégeket, és szólt az egyházközséget érintő fontosabb dolgokról.

Rövid fagylaltos és kávés pihenő után a tiszabökényi fatemplomról tudhattak meg többet a gyermekek és felnőttek is.

Déli pihenőre és ebédre a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban állt meg a társaság, itt a gyermekek játszótéri élményekkel gazdagodtak. A karácsfalvai görögkatolikus templomban az ikonokról esett szó, és arról, hogy egyes templomok között az ikonok festési stílusában is hasonlóságot lehet felfedezni.

Az út befejező állomása Tiszaújlak temploma volt. Az éppen felújítás alatt álló Isten házában a gyermekek kérdésekre válaszolva adtak bizonyságot tudásukról, amelyet az utazás alatt a templomokról szereztek.

Egy hosszú és tartalmas nap után élményekkel és tudással telve fejeződött be a hittanos kirándulás, mely a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg.

2021. szeptemberének elején ajándékokban is részesültek azok a hittanosok, akik az előző tanév kezdetétől kezdve hűségesen gyűjtötték az aláírásokat a hittanórán kapott naplókba. Az első hat helyezett imakönyvet és egy szép ikont kapott az ajándékcsomag mellé. De az sem maradt ösztönzés nélkül, aki csak nemrégiben kezdte látogatni a templomot. A kicsiknek is jutott egy-egy édesség.

Mátyfalvai és verbőci egyházközségek

MÁTYFALVA

Elsőáldozás

Július 11-én egyházközségünkben 18 fiatal találkozhatott először és vehette magához Jézus Krisztus testét és vérét, az Eucharisztia szentségében. A Szent Liturgia végén Roland atya hálát adott Istennek az ünnepért és az elsőáldozókért, majd elsőáldozási oklevelet és imakönyvet adott át az ünnepelteknek. Isten áldása legyen életükön!

Egyházközségi kirándulás

Az idei évben 2021. augusztus 4-én szerveztük meg az egyházközségi kirándulásunkat, amelynek helyszíne a dédai HORUS AQUAPARK volt. A kiránduláson közel 90-en vettek részt, az egyházközség apraja-nagyja. A jó hangulatban eltelt napért hálásak vagyunk Istennek! Köszönet a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásának!

Gyereknap, az öröm jegyében

Egyházközségünkben az idei évben is megszerveztük a hagyományossá vált Gyereknapot. 2021. augusztus 8-án egy egész délutános szórakozásban volt részük mindazoknak, akik eljöttek a Gyereknapra. Voltak itt különböző játékok, Trambulin, ugrálóvár, körhinta. Lehetőség volt megkóstolni a vatta cukrot és a kürtős kalácsot is. Hullott a „Cukorka eső" és nem maradhatott el a fergeteges Tombola sem, melynek Fődíja egy 1000 griveny értékű ajándékutalvány volt, melyet a nagyszőlősi STARCOMP üzlet ajánlott fel. A nap végén vendégünk volt a Sodró együttes is, akik népzenével és néptánccal igyekeztek megtanítani a már elfáradt gyerekeket! Köszönet mindazok, akik segítettek! A programot a Bethlen Gábor Alap Zrt. támogatta.

Templombúcsú az Istenszülő oltalma tiszteletére

2021. október 1-jén tartottuk egyházközségünk templomának születésnapját. Az ünnepi Szent Liturgián ft. Szűcs Ferenc, barkaszói áldozópap mondta a prédikációt, melyben kiemelte az Istenszülő oltalmának és védelmének jelentőségét. A mai világban fontos tudnunk és éreznünk, hogy van egy égi édesanyánk, aki közbenjár értünk egyszülött Fiánál és megvéd, megoltalmaz a bajoktól. Az ünnepen jelen volt a kerület papsága. Az előkészületekben nagyon sokan kivették a részüket, volt, aki a templomot és környékét segített rendbe tenni, volt aki a vendégek ellátásáról gondoskodott. Nagyon szépen köszönjük! A környező falvakból érkező vendégek részesülhettek mátyfalviak vendégszeretetében. Köszönet mindenkinek, akik segítettek ennek a csodálatos ünnepnek a megszervezésében.

VERBŐC

Templombúcsú és elsőáldozás

A verbőc-feketepataki görögkatolikus egyházközség az idei évben június 27-én kettős ünnepet tartott. Megünnepelte templomának születésnapját és ezen a napon négy fiatal és egy felnőtt találkozhatott először Krisztus testével és vérével az Eucharisztia szentségében. Egy igazi ünnep volt, ahol hitükről és identitásukról is tanúságot tehettek.

Az előkészületekben nagyon sokan kivették a részüket! A kettős ünnepre a környező falvak hívei is elzarándokoltak.

A Szent Liturgiát ft. Harangozó Miklós atya, tiszaújhelyi áldozópap és a Szent Panteleimon Karitász vezetője végezte. Együtt imádkozott velünk ft. Pősze Sándor tiszapéterfalvai áldozópap, valamint ft. Bán Jónás (OFM) atya és ft. Pősze Roland helyi áldozópapok. Miklós atya

elmélkedésében felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőáldozóknak és a híveknek mindennap meg kell harcolniuk hitükért. Boldog Romzsa Tódor vértanú püspök példáját említve középpontba állította a püspök áldozatvállalását és ebben kell keresnünk a megerősítést. „Fel kell vállalnunk, hogy Krisztushoz tartozunk!" – hangsúlyozta Miklós atya. A Szent Liturgia végén Roland atya hálát adott Istennek az ünnepért és az elsőáldozókért, majd elsőáldozási oklevelet és imakönyvet adott át az ünnepelteknek.

A Szent Liturgia végén a vendégek részesülhettek a verbőciek és a feketepatakiak vendégszeretetéből.

Egyházközségi kirándulás

Egyházközségünkben 2021. augusztus 2-án szerveztük meg kirándulásunkat, amelynek helyszíne a dédai HORUS AQUAPARK volt. A kiránduláson az egyházközség apraja-nagyja részt vett, közel 40-en. A nap fürdőzéssel, pihe-

néssel, beszélgetéssel telt el és jó közösségépítő alkalom volt. A finom bográcsot jóízűen elfogyasztottuk, majd a röplabda mérkőzéssel időt szakítottunk a sportolásra is. A jó hangulatban eltelt napért hálásak vagyunk Istennek! Köszönet a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásának!

Családnap: az összetartozás megerősítése

Augusztus 22-én a Verbőc-Feketepataki Görögkatolikus Egyházközség szervezésében Családi napot tartottak. Az eseményre felekezeti hovatartozás nélkül mindenkit szeretettel hívtak és vártak.

A résztvevők délben szent liturgiával kezdték a napot. Közben már hatalmas üstben főtt a bográcsok, így a templomból kilépve terített asztal várt mindenkire. A közösen elfogyasztott ebéd után rengeteg izgalmas program várt a jelenlévőkre számos lehetőséget nyújtva gyermekeknek és szüleiknek, nagyszüleiknek is a kikapcsolódásra. Volt ott minden, ami szem-szájnak ingere: trambulin, ugrálóvár, körhinta, lézerharc, kürtőskalács-sütés, vattacukor, csapolt sör, cukorkaeső, kézműves foglalkozások, futball. A nap egyik várva-várt eseménye a tombolasorsolás volt, melyen az egyházközség tagjai által felajánlott értékes ajándékcsomagok, helyi magánvállalkozók felajánlásai, illetve kisebb-nagyobb ajándéktárgyak kerültek kisorsolásra.

Az egész nap nagyszerű hangulatban telt el, minden korosztály megtalálta a számára megfelelő szórakozási lehetőséget. A koronavírus okozta lezárások és korlátozások miatt már nagyon rég volt alkalma a helyieknek arra, hogy részt vegyenek hasonló rendezvényen, felszabadultan beszélgessenek, játszanak, nevessenek, minőségi időt töltsenek el együtt. Hiszen mindenkinek szüksége van a napi megfeszített munka mellett a kikapcsolódásra, közös élményekre. Erre szerettek volna lehetőséget nyújtani a szervezők. Köszönet a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásának!

BEREGI Veronika

Sislóci parókia

Temetői keresztszentelés

A Kárpát-medencei Magyarság Evangelizációjáért Alapítványnak, illetve más támogatóknak köszönhetően Sislócon Szent Kereszt felmagasztalás ünnepén temetői kereszt megszentelésére kerülhetett sor. A templomban megtartott ünnepi Szent Liturgia után a hívek Fülöp János helyi görögkatolikus atyával vonultak át a temetőbe, hogy megszenteljék az újonnan felállított keresztet. A szertartás végén János atya prédikációjában többek között a kereszt ószövetségi előképeiről beszélt, illetve hangsúlyozta a saját kereszthordozásunk fontosságát is.

Nyárbúcsúztató hittanos nap

Augusztus 31-én, iskola kezdés előtt nyárbúcsúztató hittanos nap szervezésére került sor Sislócon. Mivel a 2021-es év a jubileumok esztendeje a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegyében, ezért témáinknak is a három neves eseményt – Ungvári Unió, Egyházmegye kanonizációja, valamint Tódor püspök boldoggá avatása – választottuk. Programunkból természetesen nem maradhatott ki a játék és a pizzázás sem. A hittanos napot a gyermekek megáldásával zártuk, hogy az új tanévet Isten áldásával kezdhessék meg bölcsességben és szorgalomban. Útravalóul a hittanosok tanszercsomagban részesültek. Programunkat a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

Államalapító Szent István király ünnepe Pallóban

A Pallói Görögkatolikus Egyházközségben immár 3. alkalommal került megrendezésre a Szent István király ünnepével egybekötött családi nap. Az ünnepség a templomban ökumenikus imádsággal és ünnepi felszólalásokkal kezdődött, amelyek után az új kenyér megáldása következett. A továbbiakban a templomudvaron számos program, játék, ajándékosztás és persze az elmaradhatatlan ízletes bográcsgulyás várta a felnőtteket és gyerekeket egyaránt.

Egyházközségi élet Salánkon

Matyómintás öltözetek hímzése a salánki ovisok és kisiskolások részére

Egyházközségünk a Csoóri Sándor Alap támogatásának köszönhetően már több éve biztosít lehetőséget azoknak az ügyes kezű asszonyoknak és gyerekeknek, akik saját maguk szeretnek valamit alkotni. Az elmúlt évek során kialakult egy kézműves kör, melynek résztvevői mindig valamilyen jótékony célra ajánlják fel az elkészült alkotásokat. Így történt ez most is. Csirpák Viktória tisztelendő asszony szervezésében elindult egy szép kezdeményezés, mégpedig, hogy ovisok és kisiskolások számára készítsenek fellépő, ünnepi öltözeteket. Kész Ida néni matyó mintákat drukkolt a blúzokra, szoknyaaljakra, amelyeket hímző asszonyok: Simon Klára, Solcz Marianna, Palkó Magdolna, Harangozó Magdolna, Sipos Éva, Pilipkó Aranka gondosan és nagy szeretettel hímeztek ki. Lamoga Irénke néni kiszabta és összevarrta a 13 kis blúzt és szoknyát. Miután elkészültek a fellépő ruhák, a salánki óvoda pedagógusai és munkatársai szintén úgy döntöttek, hogy saját maguk is részt vesznek ebben a programban, s így mindenki elkészítette saját maga számára az ünnepi öltözetet. Megható és örömteli érzés volt látni június 25-én, azt a ballagási ünnepséget, amelyen már az elkészült szép matyómintás öltözeteket viselték a ballagók és pedagógusaik. Ezek az öltözetek tették ünnepélyesebbé a Szent István-napi megemlékezésünket, a templomszentelést, valamint az iskolai tanévnyitó ünnepségen is már ebben szerepeltek az elsősök. Hála az ügyes kezű hímző asszonyoknak és a Csoóri Sándor Alapnak újra egy szép hagyományőrző, értékteremtő, nemzeti öntudatot erősítő programot tudtunk megvalósítani.

Egyházközségi kirándulás a munkácsi várba és a levendula hegyre

Ez év július 1-én egyházközségi kirándulást szerveztünk, melyben több érdekes program is volt. A reggeli indulási izgalmak után, első megállónk a munkácsi vár volt, amely II. Rákóczi Ferenc nagyságos fejedelem személyében kötődik Salánkhoz is. Megtekintettük hol élt a nagyságos fejedelem, valamint a várban lévő kiállítást is, mely elröpített minket az 1700-as évekbe, hiszen láthattuk azokat a ruhákat, eszközöket, melyeket a régi időben használhattak. A várkápolna és a várbörtön megtekintése után tovább indultunk Perecseny felé, ahol az éppen virágzó levendula hegyet láthattuk. A pár órás időtöltés fotózással, pihenéssel, gyönyörködéssel telt, s egy jó pár ötletet is meríthettünk a helyi ajándéküzletben. Fogyaszthattunk levendulás fagylaltot, kávét, lekvárt, szörpöt és még számos más terméket. Miután útra keltünk, visszafelé eleredt az eső, ezért a programunkat is ehhez igazítottuk, meglátogatva egyházmegyénk szemináriumát, papnevelő intézetét, melynek ebédlőjében elfogyasztottuk a magunkkal hozott elemózsiát. A kirándulás sikerességéért, élményeiért a Boldog Romzsa Tódor tiszteletére szentelt szemináriumi templomban adtunk hálát a Mindenhatónak.

Templomszentelés és elsőáldozás

Isten kegyelméből 2021. Augusztus 1-én, Nílus Luscsák püspök atya, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye apostoli adminisztrátora, felszentelte a felújított templomunkat. A Szent Mihály arkangyal tiszteletére szentelt templom felújítása 2016 –ban kezdődött, s 2021-ben fejeződött be. A templomunk felújítása a salánki hívek nagylelkű adományából, s a Magyar Kormány támogatásából valósulhatott meg, melyet még egyszer hálásan köszönünk! A templom felszentelésének ünnepi Szent Liturgiáján jelen volt a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye magyar ajkú hívek lelkipásztori ellátásával megbízott helynöke, főtisztelendő Demkó Ferenc is. Jelen voltak még Pősze Roland mátyfalvai, Pősze Sándor tiszapéterfalvai, Petrás László nevetleni, Ábrány Krisztián csepei, Marosi István beregszászi és Csirpák József helyi áldozópapok is. Megtisztelte jelenlétével ünnepségünket Balogh Attila helyi református tiszteletes és Józan Lajos nyugalmazott tiszteletes, valamint Dr. Erdei Péter Magyarország Beregszászi Konzulátusának vezető konzulja, Kiss András Szabolcs Szatmár-Bereg–megyei képviselő, akinek segítségét ezúton is köszönjük, s valamint községünk és kistérségünk elöljárói. Az ünnepi Szent Liturgia fényét emelte még az is, hogy ezen a liturgián járulhatott szentáldozáshoz az a 16 fiatal, akik idén készültek fel az első gyónásukra és szentáldozásukra. A gyerekek elsőáldozásukra készülve kézműves foglalkozás keretében elkészítették saját elsőáldozási gyertyájukat. A helyi kéz-

művesek ajándékcsomagokat állítottak össze vendégeink számára azokból a dolgokból amelyeket kézműves foglalkozásainkon készítenek. Nílus püspök atya szentbeszédében ki is emelte, hogy ez a mostani ünnep különleges és nagyon ünnepi, mert az elsőáldozók befogadják szívükbe a mi urunkat Jézus Krisztust a szent eucharisztiában, s ezáltal a feltámadt Úr templomaivá válnak. Mindenkire, aki bármivel is segítette templomunk felújítását, a jó Isten áldását kívánjuk.

Bibliai napok és kézműves tábor

Augusztus 17-től három napos hittantábor volt a hittanosok részére egyházközségünkben. Minden reggel 9.00-kor imádsággal kezdtük a hittanos táborunkat a salánki görögkatolikus templomban. A szertartás után ének és tánc tanulásával folytattuk a napunkat, mely a templom előtti teret megtöltötte örömmel és vidámsággal. A hittantáborunk tematikája a Szent Család volt, mellyel csatlakoztunk a Szent József évéhez, melyet őszentsége Ferenc pápa hirdetett meg. Első nap Ábrahámról és Sáráról, második nap Szent Józsefről, az Istenszülő Szűz Máriáról és a kis Jézusról, harmadik nap a mi magyar szent családunkról Szent Istvánról, boldog Gizelláról és Szent Imre hercegről hallhattunk előadásokat, melyet kvíz játék, tánc, sorjátékok, ének és vidámság követett. Mire mindezt befejeztük eljött a finom ebéd ideje, melyet ezúton is köszönünk azoknak, akik azt elkészítették.

Ebéd után a kézműves táborunkkal színesítettük a hittanos délelőttünket, melyeket Csirpák Viktória tisztelendő asszony vezetésével, a helyi kézműves csoport tagjai tartottak. A gyerekek megismerkedhettek a körmönfonás technikájával, mellyel saját és családtagjaik részére készíthettek karkötőket. Nagy sikere volt még a nemezelésnek, gyöngyfűzésnek, harisnyavirág készítésének, gyertyasodrásnak. A kézműves délutánjaink lezárását is nagyon szerették a gyerekek, hiszen süthettek maguknak kürtős kalácsot, melyet nagy örömmel fogyasztották el, s

vitték haza családtagjaik részére. A kézműves táborunkat a Csoóri Sándor Alap támogatásának köszönhetően valósíthattuk meg

A salánki bibliai napok és kézműves tábor harmadik és negyedik napján a magyarok szent családjáról, Szent István királyunk családjáról halhattunk. Augusztus 19-én miután meghallgattuk szent királyunk családjának történetét, kézműves foglalkozásaink keretében egy élővirágból készült óriáskoszorút készítettünk, melyet a salánki emlékparkba vittünk ki, hogy az ott álló Szent István király szobrát megkoszorúzzuk vele. A két nap kézműves

foglalkozásain készítettünk még címeres ütőfás mézeskalácsot, Szent Istvánt ábrázoló írókás mézeskalácsot, sütöttünk kenyeret és proszforát. Az augusztus 19-ei kézműves foglalkozásaink után átvonultunk a templomba, ahol elimádkoztuk közösen Szent István királyunk ünnepi vecsernyéjét. Az ünnepi vecsernye után, közösen kivonultunk az emlékparkba, ahol részt vettünk a salánki Szent István napi ünnepségen. Ünnepi megemlékezésünkön részt vett dr. Erdei Péter a Magyarország Beregszászi Konzulátusának vezetőkonzulja, Barta József a KMKSZ alelnöke, Józan Lajos nyugalmazott református tiszteletes, Sipos Béla Salánk község elöljárója, Csirpák József salánki görögkatolikus pap, a salánki görögkatolikus és református egyházközségek hívei. Az ünnepi beszédek előtt megáldották a kézműves foglalkozáson készült új kenyeret és a proszforákat, amelyeket az ünnepség végén kiosztásra kerültek. A közös fotó elkészülte után a meghívott vendégekkel egy ünnepi ebéd elfogyasztásával zártuk le ünnepségünket. Másnap délután a kézműves táborunkat mézeskalács készítésével folytattuk, melyekkel nemzeti ünnepünket méltattuk, hiszen Szent István királyt ábrázoló írókás mézeskalácsot és címeres ütőfás mézeskalácsot készítettünk. Délután 15.00-kor mintegy 70 fővel elindultunk Tiszacsomára, ahol részt vettünk az ottani Szent István napi ünnepi Szent Liturgián, majd az azt követő megemlékezésen és ünnepségen. Szép lezárása volt ennek a két napnak, hogy együtt imádkozhattunk, láthattuk Szent István királyunk koronájának másolatát, részt vehettünk az ünnepi koncerten és tűzijátékon.

5. Biciklitúra

Bibliai hetünk lezárásaként a biciklizni szerető gyerekekkel és szülőkkel Karácsfalvára bicikliztünk. Templomunk elől elindulva megálltunk a falu határában lévő keresztnél, ahol kértük az értünk szenvedő és kereszthalált halt Úr Jézust, a mai nap fáradalmainak sikeres teljesítéséért, s a napunk sikerességéért. Isten áldásával sikeresen megérkeztünk a Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumunk területére, ahol egy szép napot töltöttünk együtt. Elfogyasztva a saját elemózsiát, a gyerekek játszottak a

szép játszótéren, illetve sportpályán. Délben egy két órás fürdőzési lehetősséggel szereztünk örömet a biciklitúránk résztvevőinek. Az Csoori Sándor Alap által támogatott kézműves kör asszonyaiknak köszönhetően a fürdőzésből visszatért szülők és gyerekek lángossal és finom kürtőskaláccsal csillapíthatták éhségüket, különböző játékokkal és kézműveskedéssel színesítették programunkat: körmöcskézéssel, valamint körmönfonással karkötőket készíthettek maguknak a gyerekek. Késő délután tértünk haza Salánkra, ahol vecsernyével köszöntük meg a jó Isten áldását, amellyel megáldotta egész heti programunkat. A vecsernye után a hét közben szerzett krajcárokért iskolai felszereléseket, édességeket, játékokat vásárolhattak a hét közben ügyesen, s figyelmesen teljesítő gyerekek. A táborunk sikerességét mutatja még az is, hogy senki sem tért haza üres kézzel, s lezárásként még eltáncoltuk a hét közben tanult táncokat. Hazatérve mindenki örömmel emlékezett vissza ezekre a napokra.

6. Hittan és kézműves tábor Antalócon

Templomba járó gyermekeinket ez év augusztusában egy háromnapos kirándulással és hegyi pihenéssel jutalmaztuk. Augusztus végén, egy hétfői napon Antalócra indultunk el, közel 30 fővel. Utazásunkat gazdagítottuk azzal, hogy megtekintettük a beregszentmiklósi kastélyt és a beregvári Schönborn várkastélyt. Nagy élményt jelentett a számunkra, hogy bepillantást nyerhettünk az ezelőtt több száz évvel élt emberek életébe azáltal, hogy láthattuk életkörülményeiket, tárgyaikat, bútoraikat. Késő délután megérkezve Antalócra, elfoglaltuk a szállásunkat, megvacsoráztunk és játékkal, mesenézéssel és imádsággal zártuk napunkat. Másnap reggel a szakadó eső miatt legtöbbet bent tartózkodtunk társasjátékkal és kézműves foglalkozásokkal: nemezeléssel, karkötők készítésével a körmönfonás technikájával, gipszfestéssel, dekupázsolással, szalagszövő kerettel való szövéssel, mézeskalács díszítéssel, hímzéssel gazdagítva az itt töltött időt. Ebéd után a jó Isten áldásaként kisütött a nap egy pár óra hosszára, s így a gyerekek fürdőzhettek is az udvaron lévő medencében. Este a Szent Liturgia és a vacsora után tábortűz mellett énekelhettünk és táncolhattunk. Harmadik napunkat Szent Liturgiával és reggelivel kezdtük. Reggeli után táncoltunk, játszottunk és fürdőzéssel töltöttük az időt. Ebéd után takarítottunk és pakoltunk, készülve a hazatérésre. Délután kettőkor hazaindulva a táborban

részt vevő gyerekek elhatározták, hogy a következő évben is fogják gyűjteni a liturgia látogatási naplójukba az aláírásokat, hogy ismét részt vehessenek a hegyi táborunkba.

Tiszaújlaki parókia

Vakációs Bibliahét

A bibliahét Tiszaújlakon július 20-24 között került megrendezésre, ami a Tiszaújlaki és Csetfalvai Görögkatolikus Egyházközség szervezésében valósulhatott meg. Az eseményen majdnem 40 gyermek valamint 6 nevelő vett részt. Minden napot próbáltunk színesebbé tenni. A gyerekek 3 csoportra lettek osztva és mindegyiknek saját csapatvezetője volt. Érkezésük után csapatonként gyülekeztek a templomban, ahol minden csoportnak megvolt a saját helye. Ekkor történetet hallgattak, valamint rajzfilmet néztek az adott témával kapcsolatban, utána pedig quiz kérdésekre kellet válaszolniuk csapatonként, amiért pontokat kaptak. Ezt követően a gyerekek kézműves foglalkozáson vettek részt, ami után játékokat szerveztünk nekik,amivel szintén pontokat szerezhettek. Végül pedig az összesített pontok alapján dőlt el, hogy melyik csapat

a nyertes.

Az első nap a gyerekek regisztrálásával kezdődött. Mindenki kapott saját névkártyát, valamint egy bögrét, amin szintén szerepelt a nevük. A nap témája „Jónás története" volt. A kézműves foglalkozáson akvárium készült, amit mindenki ízlésszerint valósított meg, és egy cethal papírból.

A második nap témája „Zakeus története" volt, amit a gyerekek nagy érdeklődéssel hallgattak végig. A kézműves foglalkozáson egy fa alakú tolltartót készítettünk. Ezt egy lufis játék követte, majd további szórakozás képen

„justdanceltünk”.

A harmadig nap témája „A gonosz szolga története” volt. Kézműves foglalkozáson egy pillangót készítettünk. A gyerekeknek le kellet rajzolniuk mind két tenyerüket egy lapra, ezek voltak a pillangó szárnyai és minden ujjukra egy számukra fontos személy nevét kellett felírniuk. Ezt különféle játékok követték, amelyekből a gyerekeknek a legjobban a számháború tetszett.

A negyedik nap témája „Jézus Feltámadása” volt. Kézműves foglalkozáson egy fali díszt készítettünk, amin egy kereszt és „Krisztus Feltámadt” felirat szerepelt. Az ezt követő játékokat is nagyon élvezték.

A ötödik egyben utolsó napnak nem volt különösebb témája. Minden, ami belefér napnak hívtuk. Itt sor került az eredményhirdetésre és minden csoport megkapta a jól megérdemelt jutalmukat. Ezt követően egy kis meglepetéssel készültünk a gyerekek számára, ami lézer harc volt.

A hét végére, nem csak a gyerekek, hanem a szervezők is csodás élményekkel távoztak. Istenhez való közeledés mellett szoros baráti kapcsolatok kötődtek. Hálát adunk Istennek ezért a tartalmas, mozgalmas hétért, amely során lelkileg nagyon sokat épülhettünk. Bízunk benne, hogy jövőre is lesz lehetőségünk ilyen alkalmak megrendezésére.

PANYUSCSIK Tifani

Csapatépítés görög módra

Az egész emberi létünket a közösségek határozzák meg, az azokhoz való vágyakozás majd később pedig az abban való megmaradás. A közösségbe tartozás természetesen felelősségekkel és kötelezettségekkel is jár, de ha számunkra értékes a közösségünk környezete, akkor ez nem kényszert, hanem inkább feltöltődési és kikapcsolódási lehetőséget jelent, amely épít és átsegít a nehéz időszakokon.

Ennek érdekében a egyházközség tanácsának, valamint kézműves csoportjának 13 tagja augusztus 23-25 között csapatépítő tréningen vett részt, melynek színhelyéül a Vadvölgy panzió szolgált.

A tréning „hatékonysága” érdekében Márton atya felkérte Knobloch Erzsébetet, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Szakképzési Központjának angol szakos tanárát, hogy moderálja az együtt eltöltött időt. Elmondása szerint Erzsébet 2013-tól foglalkozik élménypedagógiával (a Komjáti Benedek Alapítvány és a Kalandok és Álmok Szakmai Műhely által szervezett alapképzések elvégzését követően) és aktívan alkalmazza azt a mindennapi munkája során.

Egy közösen elfogyasztott ebéd után érkeztünk meg Viska (Viharos) településre, ahol elfoglalva szálláshelyeinket egy kis ismerkedős- és bemelegítő játékra került sor, ahol mindenki egy kicsit jobban megismerhette egymást és önmagát is. A csapatjátékok segítségével pedig „előbújtak” rejtett képességeink, néhányunk vezetői jelleme nyilvánult meg, mások pedig természetükből adódóan, nyugodtságukkal segítették a játékok előmenetelét.

A keddi nap sem telt el foglalkozások és kötetlen beszélgetések nélkül, emellett a délután folyamán tettünk egy rövid sétát a faluban. És hogy ne csak a lelkünket, hanem a testünket is ápoljuk, a tréning zárásaként pedig a csapat átfáradt a panziótól mindössze 50-60 méterre található csánhoz (ülőfürdőhöz), melynek gyógyító és lazító hangulata tette teljessé a kikapcsolódást.

Másnap reggel, megújult testtel és lélekkel tértünk haza ki-ki a maga dolgára, hogy új lendülettel és erővel erősítsük egyházközségünk közösségét. Bízunk benne, hogy mindnyájunk javára vált ez a pár nap és még sok közös program vár ránk!

KOVALSZKIJ TÓTH Olgica

Szüreti Batyus Bál

Első alkalommal került megrendezésre a Görögkatolikus Szüreti Batyus Bál a tiszaújlaki egyházközség szervezésében.

A bál szervezői úgy gondolták, hogy szükség van a kárpátaljai magyar görögkatolikusok számára szervezett szüreti batyus bálra, ahol a hívek találkozhatnak, s néhány órára letehetik a mindennapok terheit. A bál szeptember 17-én került megszervezésre. A Tiszaújlaki Kultúrház biztosította a helyszínt, melyen közel 60 vendég vett részt. A rendezvényt Egressy Márton atya nyitotta meg egy köszöntő beszéddel. A köszöntő után a jelenlévő vendégek közösen imádkoztak. A szép és emlékezetes fotók érdekében, a szervezők a bálhoz illő tematikus fotozónával készültek, ahol a vendégek megörökíthették az estét egy emlékezetes fotóval. Az igazi báli hangulatról a „Mutten Dáré Trió” zenekar gondoskodott. Az este folyamán voltak különböző ügyességi játékok, mint a gyerekek, úgy a felnőttek számára is.

A továbbiakban, 22:00 órakor, árverés és tombola szórakoztatta a jelenlévőket. A nyeremények között felajánlások voltak, mégpedig a Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színháztól, Kántor Renátától és Tóth Gyulától, Kontros Zoltántól.

SZOBOSZLAI Viktória

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gknet.org
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta, Iván Gábor
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A beküldött cikkek változtatásának jogát fenntartjuk!

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

BETHLEN GÁBOR Alapkezelő Zrt.

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

A MÁTYFALVAI EGYHÁZKÖZSÉG KIRÁNDULÁSA

CSEPEI GYEREKNAP

ELSŐÁLDOZÁS PALLÓBAN

...GÁLOCSBAN

...TÉGLÁSON

SZENT ISTVÁN-NAPI BÚCSÚ TISZACSOMÁN

26. MEGMARADNI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ